

novice

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČIN KOČEVJE IN RIBNICA

Leto VIII. — St. 27

KOČEVJE, 28. JUNIJA 1963

Cena 20 din

Kadrov ni — kadri so

Letos je končalo osemletko (tudi nepopolno) v kočevski občini 326 mladincev in mladink. Večina jih bo šlo nadaljevala predvsem na raznih strokovnih šolah in gimnaziji, 61 se jih bo šlo učiti (vajenci), zaposlilo se jih bo 72, okoli 30 pa se jih še ni odločilo, kam bodo šli, oziroma bodo ostali doma. Tudi med tistimi, ki so se odločili za uk, je več takih, ki šolanja ne bodo nadaljevali, ker ne bodo dobili štipendije, na katero so računali, ali pa ne bodo sprejeti v šolo. Torej kadri za šolanje so.

KADROV NI

Medtem pa ugotavljamo na raznih sestankih, da v delovnih organizacijah in drugod primanjkuje kadrov z visoko, višjo ali srednjo izobrazbo. Še posebej pa, da odgovorni organi v podjetjih ne kažejo zadostnega razumevanja za vzgojo in zaposlovanje strokovnjakov.

VEČ ZA KADRE

Na seji izvršnega sveta Slovenije, ki je bila 14. junija, so ugo-

tovili, »da v mnogih delovnih organizacijah investicije v kadre še vedno ne smatrajo za enakovredne z investicijami v osnovna in obratna sredstva«.

PO STOPINJAH PROSILCEV ZA ŠTIPENDIJE

Že pred dnevi so začeli nositi prošnje za štipendije v podjetja absolventi osemletk in srednjih šol. Za njimi smo se napotili še mi in se pri nekaterih največjih kočevskih podjetjih pozanimali, če imajo izdelan dolgoročni plan kadrov, koliko ljudi z visoko, višjo in srednjo izobrazbo imajo zaposlenih, koliko jih še potrebujejo, koliko jih štipendirajo že doslej in koliko jih bodo začeli štipendirati letos.

(Konec na 4. str.)

Z Gallusom proti Kostanjevici

(na 3. strani)

Akademski slikar Stane Jarm je odkril v Prekopi spomenik (njegovu delo) pesniku Jožetu Cvelbarju. Spomenik je prevzel v varstvo pesnikov nečak Franc Dernač (levo)

3. in 4. julij

Le še nekaj dni nas loči od dveh praznikov, od praznika naših rudarjev, 3. julija in dneva borcev, 4. julija. Dan, praznik borcev praznujemo vsako leto slovesno, z mnogimi prireditvami, odkritji spomenikov in spominskih obeležij ter spominskimi svečanostmi. Spominjamo se preteklih dni, minulih let in ljudi, ki so z orožjem v roki ali tudi brez orožja branili našo svobodo, našo nacionalnost in žrtvovali svoja življenja za svetle ideale revolucije in socializma. 4. julij je posvečen vsem mrtvim in živim borcem, tisočim revolucionarjem, ki so s svojimi življenji priborili in obvarovali naša življenja, našo svobodo, naš čas, čas napredka, svobode, čas graditeljev lepše prihodnosti.

Ceprav pa je minilo od takrat že dokaj let, tistih dni ne smemo pozabiti, ne smemo utočiti v pozabo, ne smemo postati suha, papirnata zgodovina, ampak naj bodo vedno in povsod naša stvarnost, naše življenje v preteklosti. Ne smemo pa tudi pozabiti tisočev in sto tisočev žrtev, kajti vse, kar danes imamo, ne temelji le na žuljih naših rok, ampak na številnih žrtvah, na življenjih, vse to je zrastle iz trpljenja vsega našega naroda, zrastle je iz krvi in požganih domov, trpljenja in samoodpovedovanja. Na to ne smemo pozabiti, prav tako pa tudi ne, čeprav mnogokrat tako radi pozabljamo, na številne še žive borce in udeležence naše velike revolucije, ki so za ta naš veliki čas bili pripravljeni prispevati tudi svojo kri in življenja. Tudi njim prisrčen stisk roke in topla zahvala.

Dan prej pa bodo naši rudarji praznovali svoj dan, dan rudarjev. Prišli bodo iz rovov, globoko pod zemljo, na svetlo, nasmejani in dobre volje, kovači naših lepših dni. Prišli bodo ljudje, ki jim je dan noč, ki v potu svojega telesa trgajo zemlji njena bogastva, ki odkrivajo, kar je zemlja milijone let skrivala v sebi. To je njihov dan, njihov praznik. Tudi njim, našim rudarjem, naše tople, prisrčne čestitke in njihov, rudarski pozdrav — SRECNO! Kaj več o naših, kočevskih rudarjih preberite na 9. strani.

VIII. športne igre elektrogospodarskih kolektivov Slovenije v Kočevju

Elektro Kočevje obvešča prebivalce mesta in okolice, da bodo 30. junija in 1. julija v Kočevju osme športne igre Elektrogospodarskih kolektivov Slovenije. Letošnje športne igre so organizirane v počastitev pomembnega slovenskega praznika — 20-letnice Zbora odposlancev slovenskega naroda, ki je bil oktobra 1943 v Kočevju.

Program športnih prireditev

NEDELJA, 30. JUNIJA:

Ob 7. uri — zbirališče vseh nastopajočih ekip pred popoldnevno Elektro Kočevje.

Ob 7.20 — povorka nastopajočih po Cankarjevi, Ljubljanski, Trgu 3. oktobra mimo hotela Pugled in čez Gaj na stadion.

Ob 8. uri — tekmovanja v atletiki na stadionu.

Ob 10. uri — tekmovanja v

odbojki (na igriščih v Gaju, nasproti gimnazije in za ti-skarno).

Ob 10. uri — namizni tenis v Seškovem domu.

Ob 10. uri kegljanje na kegljišču v Gaju. Nadaljevanje ob 7. uri v ponedeljek.

Ob 10. uri — tekmovanje šahistov v dvorani množičnih organizacij. Tekmovanje se bo nadaljevalo še v ponedeljek, 1. julija.

Tekmovanje v streljanju bo v nedeljo od 10. do 13. in od 14. do 20. ure ter v ponedeljek od 7. do 18. ure.

Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad za posamezne discipline bo po končanem tekmovanju v kraju, kjer je bilo tekmovanje.

Kolektiv Elektro Kočevje vabi vse ljubitelje športa, naj si 30. 6. in 1. 7. ogledajo v čim večjem številu povorko nastopajočih športnikov in vse športne prireditve, ki bodo na vseh športnih igriščih v Kočevju.

Elektro Kočevje

IVAN MAČEK-MATIJA, dosedanjí organizacijski sekretar CK ZKS, je novi predsednik skupščine SRS. Tov. Maček je poslanec kočevske komune

Pet let kasneje

Postalo je že tradicija, da se maturanti, potem ko poslednji-krat zapojejo svoj »Gaudeamus igitur«, pri tem pa se prisrčno veselijo, da je šolskega trpljenja vendarle že konec, dogovarjajo, da se bodo videvali vsaki pet let, ob petletnici, desetletnici, petnajstletnici... petdesetletnici itd. mature, in se vedno, takole lepo zbrani, spominjali nekdanjih, veselih in hudih dni. To so lepa, prijetna srečanja, ki ponovno utrdijo medsebojne vezi, ki so se morda v letih, ko je vsak na svojem koncu študiral ali se kako drugače prebijal skozi življenje, nekoliko razrahljale. Ne vežejo jih morda samo spomini na skupaj preživeta leta, »najlepša leta našega življenja«, ampak številni dogodki, potegavščine in vragolije, ki so v njih utrdili bratsko slogo.

Prejšnji teden so se zbrali v Kočevju nekdanji maturanti letnika 1957—1958, peta generacija povojnih maturantov na kočevski gimnaziji. Nihče ne bi verjel, kako težko je »zbobnati« skupaj ljudi, raztresene po Ljubljani, Zagrebu in kdo ve kje še vse. Toda vseeno jih je velika večina prišla. Prišla je celo »naša ljuba mami« — nekdanja razredničarka, ki je prosveto »obesila na klin«, se podala v turizem in se naselila na Krku...

Zbrali smo se v prijetni sobici v hotelu, skupaj z močno okrnjenim profsorskim zborom. Snidenja smo se od srca razveselili, posebno nekateri, ki se niso videli že vsa ta leta. Kaj hitro smo, v spominih seveda, zajadrali nazaj v preteklost, v »mlada leta«, ko smo skupaj trpeli v »hiši učnosti«, predvsem pa na dni pred in med maturo ko je bila naša poglavitna modrost: »Človek samo enkrat dela maturo, v skrajnem primeru dvakrat ali trikrat«, ki jo je kmalu nato dopolnila nova modrost: »Najlepše je bilo v gimnaziji, ko se ni bilo treba učiti...!«

Vsakega vežejo na gimnazijo posebni spomini, ki pa postajajo sorazmerno s številom let, ki ga ločijo od takrat, lepši, zanimivejši, čeprav mu je bilo morda tedaj precej tesno pri srcu. Toda tako je bilo, vse to nas veže na našo staro, dobro gimnazijo, na naše vzgojitelje, povezuje nas v majhno, dobro druž-

Na včerajšnji seji sveta za industrijo in obrt pri občinski skupščini Kočevje so na predlog Kemične tovarne sklenili predlagati občinski skupščini, naj podaljša rok za konstituiranje tega podjetja do 31. decembra letos. Vzrok za podaljšanje je, da tovarna še ni popolnoma dograjena.

Nadalje je svet sklenil predlagati občinski skupščini, naj (če ne more veljati sklep o reorganizaciji elektropodjetij, ki ga je občinski ljudski odbor že spre-

Klavnico že grade

Pred kratkim so začeli graditi za bivšo veterinarsko bolnišnico v Kočevju novo klavnico, ki bo bazenska, se pravi, da bo delala za vse področje bivšega kočevskega okraja. Nova klavnica je potrebna predvsem zato, ker sedanje z oziroma na higiensko tehnične predpise ne odgovarjajo več. Gradnja bo stala 168 milijonov dinarjev, od tega bo prispeval KGP 110 milijonov dinarjev, ostalo pa bodo krediti. Letos bodo dokončana groba gradbena dela, nakupili pa bodo tudi nekaj strojev in opreme za novo klavnico, kar bo stalo okoli 100 milijonov dinarjev. Gotova bo, če bodo dela in nabave potekala normalno, v prvi polovici prihodnjega leta in takrat bo začela tudi redno obratovati.

POČITNIŠKI RIBOLOV

Ribiška družina v Kočevju je tudi letos sklenila organizirati za mlade šolarje počitniški ribolov. Mladi vneti ribiči bodo lahko ribarili z dovolilnicami, ki jih bodo dobili od 1. do 6. julija od 16. do 18. ure v trgovini Potrošnik na Reški cesti pri tov. Žurgi. Družina bo izdajala dovolilnice za dvomesečni ribolov (od 1. julija do 30. avgusta).

nico. Tako je sedaj, tako bo čez pet, čez deset in več let, vedno, kadar bomo prišli skupaj...

(vec)

Kemična, Elektro in še kaj

jel) se podjetje Elektro Kočevje združi s podjetjem, ki bo imelo sedež v Ljubljani. Po novem predlogu višjih organov naj bi namreč bilo v Sloveniji poslej 7 takih podjetij (doslej jih je bilo 16), Elektro Kočevje pa naj bi se združilo z Elektro Novo mesto in Krško v eno podjetje. Če so tudi ostala Elektro podjetja v Sloveniji pripravljena sprejeti predlog, naj bi bilo v bodoče na področju Slovenije 7 podjetij, potem naj bi tudi mi tega združevanja ne ovirali, vendar naj bi se pridružili, kot smo že omenili, Ljubljani, s katero imamo že doslej več stikov, na dosedanjih sedežih podjetij naj bi ostali samostojni organi upravljanja, do-

sedanja podjetja naj bi imela svoje tekoče račune in vse drugo, kot je že prvotno predlagal naš občinski ljudski odbor in kolektiv Elektro.

Svet je razpravljal še o Damsko frizerskem salonu Kočevje, čevljarski in šiviljski delavnici. Med drugim je sklenil predlagati občinski skupščini, naj bi damsko frizerski salon s 1. julijem letos prisilno likvidirali. Želani je občinski ljudski odbor pokrtil zgubo tega salona, hkrati pa delovnemu kolektivu priporočil, naj izboljša poslovanje, uvede nagrajevanje po učinku in podobno. Tega sklepa kolektiv ni upošteval in ima zato salon letos ponovno zgubo.

KZ in KGP se združita?

Na zadnji seji sveta za kmetijstvo in gozdar. pri obč. skupščini Kočevje so na osnovi proučevanj posebne komisije sklenili predlagati obč. skupšč. in obema delovnim kolektivoma (KZ in KGP), da se obe delov. organiz. združita. S prenosom gospodarjenja z zasebnimi gozdovi od kmetijske zadruge na KGP zadruga ne bo imela materialne osnove za nadaljnje poslovanje. Že doslej je namreč 73 odstotkov gozdov in kmetijskih zemljišč v družbeni lasti, ta odstotek pa se stalno povečuje, zato se vzporedno s tem zmanjšuje odkup KZ in bi se tudi v bodoče še zmanjševal. Svet bo o svojih ugotovitvah poročal obema kolektivoma in ob-

činski skupščini, ti organi pa bodo potem dokončno odločali o združitvi, do katere naj bi predvidoma prišlo (če se bodo strinjali s predlogom sveta) s 1. oktobrom letos.

Zapiši, tovariš, zares in za šalo

PROMET PREUSMERILI, SREDSTVA PA NE

Na luknjasti cesti ali morda poti, ki gre postrani iz Tomšičeve ceste proti mostu na Roški cesti, me je ustavil znanec in dejal.

— Zapiši, tovariš, da so promet zaradi nujne preusmerili po tej cesti, sredstev pa ne. Luknje tudi fotografiraj.

Zapisal sem, fotografiral pa ne.

NE BO VOJNE

— Zapiši, tovariš, da prekopavanje od Kolodvorske ulice pa tja do hotela Pugleda ni nič hudega, Jarki, globoki 80 do 100 cm, niso namenjeni vojakom, ampak bodo vanje položili cevi, skozi katere bodo potem položili telefonski kabel. Vse telefonske žice bodo v doglednem času torej pod zemljo, podobno akcijo pa pripravlja še Elektro, ki bo tudi električno napeljavo položil pod zemljo.

OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU — OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU

— V PONEDELJEK DOPOLDNE so se v Ljubljani prvič sestali poslanci vseh petih zborov nove skupščine SRS, z delom pa so nadaljevali v torek dopoldan. Po podanih slovesnih izjavah poslanec je ob 11. uri pričela prvo skupno sejo vseh zborov dosedanja predsednika ljudske skupščine Vida Tomšičeva. Za novega predsednika skupščine SRS so soglasno izvolili Ivana Mačka Matijo, poslanca kočevske komunne, za podpredsednika pa dr. Marijana Breclja in Dragico Rome. Za predsednika izvršnega sveta so izvolili tov. Viktorja Avblja.

V ponedeljek je bil tudi ple-num Glavnega odbora Socialistične zveze Slovenije, na katerem so podrobno obravnavali predvolilno aktivnost in prihodnje naloge SZDL. Tedaj je bila za novega predsednika GO SZDL izvoljena Vida Tomšičeva, za pod-

predsednika dr. Joža Vilfan, za sekretarja GO SZDL pa ing. Vitja Rode. — V sredo je bila tudi seja izvršnega komiteja CK ZKS, na kateri so imenovali za novega organizacijskega sekretarja CK ZKS Alberta Jakopiča.

— TE DNI JE AMERIŠKI PREDSEDNIK KENNEDY na obisku v Evropi. Obiskal je Bonn, Köln, Frankfurt in Zahodni Berlin, Irsko, London, pa tudi v Rim bo šel. Obiskal (verjetno) ne bo samo Pariza, kar bo verjetno De Gaulle seveda kar prav. Mnogi politiki in komentatorji pa menijo, da si je Kennedy izbral za to turnejo kaj neprimeren čas, kajti ima sam doma dovolj preglavic s črnimi demonstracijami in rasnimi nemiri, v Evropi pa so marsikje precejšnje vladne krize (London, Bonn, Rim, Ate-ne). Le Nemci so se Kennedyjevega obiska pristrčno razveselili,

saj je med drugim v svojih govorih poudaril, da bi napad na Nemčijo pomenil napad na ZDA, da pa si je treba, po drugi strani, če hočejo doseči svoje cilje, prizadevati za mir, ki ne bo samo kratko razdobje med dvema vojnama! — Seveda pa Kennedy ne bo popolnoma obšel Pariza; tja je poslal svojega političnega svetnika Bundyja, ki naj bi prepričal občutljive Francoze in še bolj občutljivega De Gaulle, da njegov obisk nima namena osamiti Francije... Kaj vse pa pomeni Kennedyjev obisk v Evropi, bomo lahko ocenili šele kasneje...

— V SREDO SO SE PRIČELI V LONDONU med predstavniki Malaje in Singapura razgovori o ustanovitvi federacije Malezije med Malajo, Singapur, Brunejem in Saravakom. Med razgovori bodo skušali odstraniti neso-

glasja, ki so se pojavila po nemirih v Bruneju in Saravaku. Federacijo naj bi uradno razglasili 31. avgusta letos.

— V MOSKI SO SE SEŠTAL predstavnice ženskih gibanj vsega sveta na 6. kongresu Mednarodne demokratične federacije žensk, na katerem so se odločno zavzele za mir in miroljubno sožitje. Predstavnica žensk iz Kameruna je poudarila, da hočejo kamerunske žene živeti v svetu, kjer ne bo atomskih poskusov, vojn in vojaških oporišč, zlasti v Afriki ne. Na kongresu je zastopala Jugoslavijo Latinka Perović, predsednica konference za družbeno aktivnost žensk Jugoslavije. Med drugim je tudi poudarila, da ženska enakopravnost ni le pravni in politični problem, ampak je enakopravnost samo pogoj za udeležbo žensk v politiki in družbenem življenju.

Z Gallusom proti Kostanjevici

Težave s »kozlavčki« in soncem — Pevski zbor pri reševanju tekočih zadev — Proslava, Stane Jarm in zakonski jarm — Kostanjevica, kulturni center Dolenjske? — Ogled »Forma vive« in gradu — Kočevski »odposlanci« na Dolenjskem kulturnem festivalu.

Na letošnjem Dolenjskem kulturnem festivalu v Kostanjevici je sodeloval tudi pevski zbor Jakob Gallus iz Kočevja. Nastopil je (preteklo nedeljo) kar na dveh prireditvah: pri odkritju spomenika dolenjskemu pesniku in slikarju Jožetu Cvelbarju v Prekopi — spomenik je delo akademskega kiparja Staneta Jarma iz Kočevja — in imel tudi celovečerni koncert v Kostanjevici. Posredujemo vam nekaj takih in drugačnih doživetij tega dne.

»KOZLAVČKI«, SONCE IN PRVI DEFEKT

Ob devetih dopoldne smo se naložili na avtobus pri gimnaziji. Nekdo je zaloputnil vrata, da je skoraj prevrnil vozilo, šofer Silvo je pritisnil na plin in odbrzeli smo proti Novemu mestu.

Že po prvih kilometrih so se začele težave. Sonce je neusmiljeno pripekalo, da smo komaj sproti brisali pleše. Potem so se začele pa še druge težave. »Kozlavčki« so namreč začeli čudno zavijati oči in prositi, naj bi kadilci ne kadili. Nekje na Rogu pa smo imeli še prvi defekt — počila je guma. Postanek so moški porabili za nabiranje jagod, »kozlavčki« pa so v senci lovili zrak kot ribe na suhem.

Okvaro je Silvo kmalu popravil in spet smo zlezli v naš krematorij. Nekdo je začel razlagati, kako na naših cestah tudi v avtobusu lahko bereš: časopis mora držati tako, da se ziblje hkrati s teboj in tako je razdalja med njim in očmi vedno enaka. Še malo in tovariš Rus je naznanil:

— Tovariši in tovarišice, imamo še nekaj fičenk, ki jih bomo v Novem mestu spravili »porokativno« na oni svet.

O MALIH MOŽGANIH, VELIKIH VAMPIH IN PLESASTEM OSLU

Če ne računamo manjših postankov, potem je bil naslednji (spet zaradi okvare avtobusa) v Straži, tretji pomembnejši pa na vrtu hotela »Kandija« v Novem mestu, kjer je pivski zbor Jakob Gallus začel uspešno reševati tekoče zadeve in druge probleme našega naprednega kmetijstva, ki jih je vedno dovolj.

— Tovariš, vi imate pa res majhne možgane, je skušala navezati ena izmed pevk resen pogovor z znancom in pri tem pokazala na njegovo malo porcijo možgan na krožniku.

— Vi pa zelo velike vampe, je nadaljeval konverzациjo nagovorjeni in pokazal na velik krožnik pevk, s katerega so vampi kar viseli.

Starejši, sivi pevec je nato začel pripovedovati, kako je skušal nekoč na vlaku osmešiti smešnega sopotnika, znanca, plešča.

— Zafrikavam ga na račun njegove pleše precej časa, on pa samo posluša. Ko sem nehal, je pa prav leno počasi dejal: »Plešaste ga osla nisem še nikoli videl, sivega pa že.«

Popoldne, menda okoli dveh, smo nadaljevali pot proti Prekopi. Ob Krki, posebno pri Otočcu,

je bilo precej šotorov, v Krki pa so plavali že prvi kopalci. Okoli pol treh smo prispeli v Prekopo, kjer so se pevci med počitkom slikali tudi v družbi prijaznega žrebička.

LJUBIL JE NARAVO, LJUDI IN DOLENJSKO

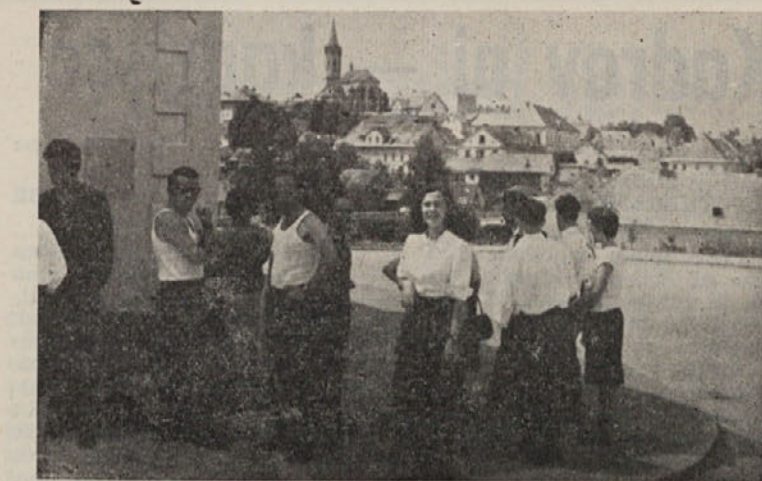
Že pred tretjo uro popoldne so se začeli v Prekopi pred zakritim spomenikom pesniku in slikarju Jožetu Cvelbarju zbirati ljudje. Proslave ob odkritju spomenika, ki se je začela nekaj po tretji uri, se je udeležilo razen Prekopčanov še več gostov iz drugih krajev, med drugimi tudi brat in drugi sorodniki pokojnega Jožeta Cvelbarja, akademik dr. France Stele, ravnatelj Narodne galerije v Ljubljani dr. Karel Dobida, sekretar sveta za kulturo in prosveto SRS Miloš Poljanšek, kustos celjskega Mestnega muzeja Milena Moškon, kustos Moderne galerije v Ljubljani Melita Stele, predsednik IV. Dolenjskega kulturnega festivala in ravnatelj osemletke v Kostanjevici Lado Smrekar in akademski slikar Stane Jarm, avtor spomenika Jožetu Cvelbarju.

V Prekopi so se člani pevskega društva slikali z žrebičkom

Za uvod v slovesnost je zapel naš zbor Jakob Gallus, v katerem poje med drugim tudi tovariš Jarm s soprogo. Za njim je zapel še pevski zbor kostanjeviške osemletke, nato pa je govoril o pokojnem pesniku in slikarju Jožetu Cvelbarju predsednik Dolenjskega kulturnega festivala Lado Smrekar. Lepo je orisal življenjsko pot pokojnega umetnika in med drugim dejal, da je pokojni pesnik vedno ljubil domača polja, travnike in gozdove, Krko, Gorjance, Kostanjevico in Prekopo. Vso svojo ljubezen do domovine, rodne Dolenjske in ljudi je zli v svoje pesmi in slike ter tako kljub zgodnji smrti zapustil domovini bogato kulturno dediščino. Pesnikova življenjska pot se je zaključila 11. julija 1916, ko je padel na italijanski fronti.

Po govoru tov. Smrekarja je akademski slikar Stane Jarm odkril spomenik, ki je njegovo delo, nato pa sta zapela še oba pevska zbora. V imenu vaščanov Prekope oziroma krajevne skupnosti je prevzel nato spomenik v

V Novem mestu je imel pevski zbor Jakob Gallus krajši postanek (da je nadoknadil izgubljene kalorije)

varstvo Franc Dernač, nečak pokojnega pesnika. Tov. Dernač je kasneje v imenu vaščanov tudi obdaril avtorja kipa Staneta Jarma.

TAKŠNI IN DRUGAČNI JARMI

Po proslavi je predsednik Dolenjskega festivala Lado Smrekar predstavil akademskega slikarja Staneta Jarma nekaterim vidnejšim gostom. Nekateri so tov. Jarma že poznali, drugi pa ne. Razvil se je tak pogovor:

— Tovariš Jarm, avtor spomenika, saj ga menda poznate?

Večina je prikimala, nekdo pa je dejal:

— Saj je bilo dovolj pijano, je nekdo ugovarjal.

FORMA VIVA IN GRAD

Po kosilu so se pevci odpeljali v Kostanjevico, kjer so si ogledali dela, ki so jih ustvarili iz lesa kiparji vsega sveta na lanskem simpoziju Forma viva. Tu smo tudi skoro vsi prvič videli kompozicijo »Matere«, ki jo je izdelal na lanskem simpoziju naš akademski kipar Stane Jarm. Tudi letos bo v Kostanjevici simpozij, začel pa se bo zadnjega junija.

Pevci so si ogledali tudi grad, ki je bil zgrajen leta 1234 v glavnem v baročnem slogu s primesjo gotike in romanskega sloga. Kostanjeviški grad, ki je največja kulturno pomembna stavba na Slovenskem, so zgradili menihi, po rodu Španci, Irci in Portugalski, ki so precej vplivali na kulturni razvoj tega dela Dolenjske. Grad, ki je občutno poškodovan, prav zdaj obnavljajo.

V obnovljenem gradu bo hotel, galerija jugoslovanskih umetnikov, nekaj prostorov pa bo ostalo na razpolago industriji. Grajsko dvorišče je primerno za razne prireditve (drame, opere itd.). Kostanjevica pa ni zanima samo po gradu, Forma vivi in Gorjupovi galeriji, ki je v šoli, ampak tudi po lepih hrastovih gozdovih in cvičku ter že tradicionalnih Dolenjskih kulturnih festivalih.

ZBOR NAVDUŠIL KOSTANJEVČANE

Ob 20. uri je nastopil v kostanjeviškem Domu kulture naš pevski zbor Jakob Gallus pod vodstvom Miloša Humeka. Poslušalci so po vsaki zapeti pesmi pevcem navdušeno ploskali in jim s tem dajali priznanje za njihovo res lepo in ubrano petje. Naporan vožnja in vročina (tudi v dvorani) nista vplivala na pevce, da ne bi zapeli tako dobro, da je bil to eden najuspešnejših koncertov našega pevskega zbora.

Koncertu je med drugimi poslušalci prisostvoval tudi slikar akademik, mojster Božidar Jakac, ki ga je prav ta dan proglasila Jugoslovanska akademija znanosti za svojega dopisnega člana. Prav zaradi tega je tovariš Jakac koncert malo zamudil, pevci pa so mu ob zaključku zapeli na njegovo željo Gallusovo »Ecce hommo«. Po koncertu je prišel k našim pevcem na oder predsednik Dolenjskega festivala Lado Smrekar, se jim zahvalil za res lepo petje, se zahvalil za

(Konec na 11. str.)

Kadrov ni — kadri so

(Nadalj. s 1. str.)

ITAS — MED STANJEM IN POTREBAMI VELIKA RAZLIKA

V ITAS imajo zaposlene 3 z visoko ali višjo izobrazbo, po planu bi jih potrebovali 32. Doslej so štipendirali že dva, koliko jih bodo na novo letos, pa še ne vedo. Razen teh treh pa imajo na mestih, kjer je po sistemizaciji predvidena višja ali visoka izobrazba, še 12 ljudi, ki sicer nimajo odgovarjajoče izobrazbe, po izjavi tovarišice, ki nam je dajala podatke, pa na svojih delovnih mestih popolnoma odgovarjajo. Tako pravi, da imajo dejansko prostih še 17 delovnih mest, za katere je predpisana visoka ali višja izobrazba.

S srednjo izobrazbo imajo trenutno zaposlenih 14 ljudi, po planu bi jih potrebovali 66, dejansko imajo prostih le 24 mest (ker ostala zasedajo ljudje, ki nimajo ustrezne izobrazbe, a na delovnem mestu odgovarjajo), štipendirajo jih doslej 11, koliko jih bodo letos na novo, pa še ne vedo.

ZIDAR — IZOBRAŽEVANJE PO PLANU

Pri SGP Zidar imajo zaposlena 2 z visoko ali višjo izobrazbo, doslej so štipendirali že 4, letos pa bodo na novo še tri. S srednjo izobrazbo jih imajo zaposlenih 20, doslej so jih štipendirali 7, letos pa bodo na novo še 2. Kader izobražuje skladno s planom.

KEMIČNA — MALENKOSTNO ODSTOPANJE OD PLANA

V Kemični tovarni imajo zaposlenih 6 z visoko ali višjo izobrazbo, doslej so jih štipendirali že 5, letos pa bodo na novo enega. S srednjo izobrazbo imajo zaposlenih tudi 6, doslej jih štipendirajo še 6, letos pa bodo na novo 4. Izobraževanje teh kadrov poteka v skladu s planom, kakor tudi izobraževanje njihovih kadrov v kemolaborantski šoli. Nujno pa potrebujejo pravnik in ekonomista, ki ju pa nimajo časa štipendirati, ampak ju bodo skušali dobiti na razpis.

KGP — ŠTIPENDIRANJE NAD PLANSKIMI POTREBAMI

Kmetijsko gozdno gospodarstvo ima zaposlenih 22 z visoko in višjo izobrazbo, potrebovali bi jih še 6, prav toliko (6) jih že štipendirajo, 5 pa jih bodo še štipendirali letos na novo. S srednjo izobrazbo imajo zaposlenih 68, se pravi prav toliko, kot je po planu predvidenih, vendar jih štipendirajo še 6, nobenega pa ne bodo štipendirali na novo.

Zvedeli smo, da so zavzeli takšno stališče do štipendiranja oziroma vzgoje kadra zato, ker strokovni kadri hitreje odhajajo drugam kot prihajajo v podjetje. Razen tega so pokazale izkušnje, da ni najbolj človeka, ki pride iz šole, takoj zaposliti na najodgovornejšem delovnem mestu. Bolje je, da se v delo vpeljujejo postopoma. Zaradi takega odnosa do štipendiranja in kadrov ni bilo posestov nikoli v stiski za kader.

RUDNIK — OBČUTNA RAZLIKA

Na rudniku imajo sistemiziranih 27 delovnih mest, za katere je potrebna višja ali visoka izobrazba, vendar ljudi s tako izobrazbo nimajo. Štipendirajo že doslej 2, letos pa bodo na novo še 3. S srednjo izobrazbo imajo sistemiziranih 21 delovnih mest in prav toliko zasedenih, štipen-

dirajo že doslej 8 ljudi, letos pa jih bodo na novo še 6.

INKOP — TUDI ZA POTREBE KOMUNE

V sklopu sedemletnega plana razvoja podjetja imajo tudi plan kadrov. Delovna mesta so trenutno popolnoma z ustreznimi kadri. Zasedba je sicer napeta, a si trenutno ne morejo ustvariti presežka kadrov. Doslej že štipendirajo na srednjih šolah za svoje potrebe 9 ljudi, za potrebe komune pa še stomatologa. Letos nameravajo štipendirati še pravnik, ekonomista in tehnika uporabne umetnosti.

LJUDJE USTREZAJO, ČEPRAV NIMAJO REDNIH ŠOL

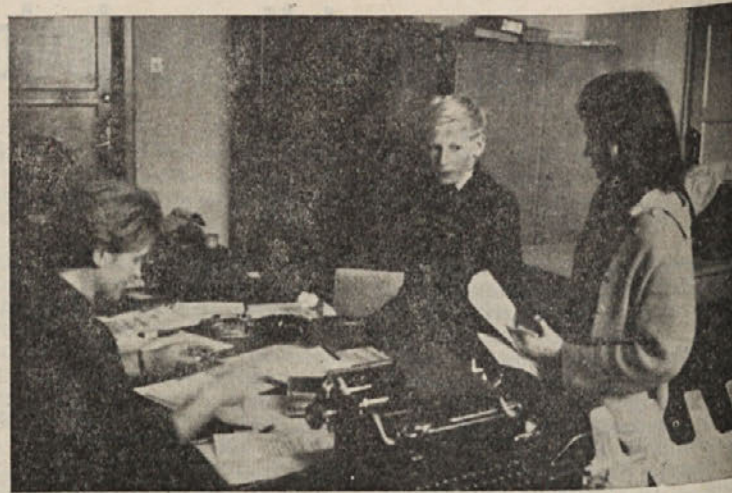
V več podjetjih (ITAS, Zidar in drugod) smo zvedeli, da so se člani njihovih kolektivov vzgajali tudi na raznih seminarjih, tečajih, večernih šolah in podobno, kjer so si pridobili toliko znanja, da povsem v redu opravljajo delo na odgovornih mestih, čeprav nimajo ustreznih rednih šol.

SPOSOBNI ČLANI KOLEKTIVOV V ŠOLE

V večini podjetij, ki smo jih obiskali, smo zvedeli, da štipendirajo predvsem svoje člane kolektiva, ki so sposobni in kažejo željo, da bi svoje znanje še izpopolnili. Precej jih študira poleg rednega dela na večernih šolah. Člani kolektiva, ki študirajo, so tesneje povezani s podjetjem, poznajo njegove probleme in se zato hitreje vžive v delo. V nekaterih kolektivih pomagajo pri študiju ne samo nekaterim članom kolektiva, ampak vsakemu, ki se želi izobraževati.

RAZLIČNE OBLIKE NAGRAJEVANJA STUDENTOV

Podjetja imajo zelo različne načine nagrajevanja študentov in dijakov na srednjih šolah. Ponekod dobivajo redne štipendije. Drugod imajo prakso, da štipendirajo šele dijaka, ki je napravil vsaj en letnik srednje šole (da vidijo njegov uspeh). Spet nekatere dobivajo študentje za vsak opravljen izpit določeno nagrado. Nekatere se mu z vsakim izpitom štipendija za določen znesek poveča. Nekaterim plačujejo, ko

Te dni so šolarji nosili kadrovskim službam po podjetjih prošnje za sprejem v službo, šolo ali za štipendije. (Tako je bilo v Kemični)

uspešno opravi razred, šolnino. Pa spet drugod dobiva član kolektiva posebno nadomestilo osebnega dohodka za čas študija.

Razgovori so pokazali, da delovne organizacije vsako leto bolj čutijo, da je za napredek proizvodnje nujno imeti dovolj sposobnega strokovnega kadra. Prav zaradi tega nekatere delovne organizacije vedno bolj pogosto vlagajo občutna sredstva za razne načine izobraževanja. Sredstva, ki jih posamezne delovne organizacije formirajo za izobraževanje (1 % od bruto osebnih dohodkov v breme materialnih stroškov) bi v glavnem za izobraževanje zadoštovala. vendar približno polovico teh sredstev odvajajo občinskemu skladu za šolstvo. Prav zaradi tega izdatka so nekatere gospodarske organizacije morale občutno skrajšati svoje plane izobraževanja, kljub temu pa morajo za izobraževanje plačevati še dodatna sredstva, ki jih vzamejo navadno iz sklada skupne porabe.

IZOBRAŽEVANJE IN SKRAJŠANI DELOVNI ČAS

Tudi v naših časopisih že bemo, kako po nekaterih razvitih državah ne odpirajo novih nekvalificiranih delovnih mest in celo dosedanje ukinito. Menda se investicije za ta delovna mesta ne izplačajo, ker ta mesta tudi malo donosajo. Ugotovili so menda celo, da se jim bolj izplača plačevati tem nezaposlenim nekvalifi-

ciranim podpore, kot pa odpirati zanje nova delovna mesta. Naše gospodarstvo še ni tako razvito, da bi si tudi pri nas lahko kaj takega privoščili, vendar menda njihove izkušnje upoštevamo, vendar še ne dovolj. Omenjena seja izvršnega sveta Slovenije je pokazala, da v mnogih delovnih organizacijah investicije v kadre še vedno ne smatramo za enakovredne z investicijami v osnovna in obratna sredstva.

Tudi zadnje razprave o skrajšanem delovnem času kažejo, da je nujno vlagati več sredstev za izobraževanje. V skrajšanem delovnem času naj bi sicer res proizvedli toliko kot doslej, vendar že sedaj pa tudi kasneje ko se bo delovni čas vedno bolj skrajševal, med drugim bo dana tudi vedno širša možnost obratovanja v več izmenah in hkrati tudi še širša možnost zaposlovanja strokovnih kadrov.

J. Primec

PREDGRAD

(jš) — Turistično društvo Kočevje je lani postavilo v Dolu ob Kolpi tri počitniške hiše, letos pa nameravajo postaviti še dve. V nedeljo, 30. junija pa bodo odprli, tudi v Dolu, bife, ki bo koristno služil številnim turistom in počitničarjem ob Kolpi. Že v nedeljo je bilo v Dolu precej turistov z vseh strani, ki so se kopali v bistri Kolpi.

»Hči je končala osemletko, je za v pisarno«

O učenem uspehu na šolah in problemu zaposlovanja mladine, ki končuje obvezno šolanje, je razpravljala mladina na zadnjem razširjenem plenumu občinskega komiteja ZMS Kočevje. Udeležil se ga je tudi tovariš Rudi Orel, zastopnik Zavoda za zaposlovanje, ki je podal poročilo o problemih zaposlovanja mladih in kasneje tudi sodeloval v razpravi.

Ko so mladi analizirali letošnje učne uspehe mladine v šolah, so ugotovili, da so slabši kot lani, predvsem zaradi manjšega prizadevanja šolarjev.

V razpravi o zaposlovanju mladih pa so prisotni prišli do zaključka, da se podjetja v glavnem izogibajo zaposlovanju mladine izpod 15 let, ker zakon to mladino še posebno ščiti. Nadalje so ugotovili, da velika večina kadrovskih komisij po podjetjih nima izdelanega plana kadrov niti za eno leto, za več let vnaprej pa sploh ne. Na odgovornejših delovnih mestih v delovnih organizacijah so ljudje, ki nimajo iz-

obrazbe za to delovno mesto, ti so tudi v organih upravljanja in si ne prizadevajo za izobraževanje mladih in ostalih (vsaj preveč vneto ne), ker se verjetno boje, da bi potem zasedli njihova delovna mesta bolj izobraženi ljudje.

Kljub navidezni stiski za zaposlenost in uk mladih pa so na plenumu ugotovili, da je precej delovnih organizacij, ki niso uspeli dobiti dovolj vajencev in drugih delavcev. Predvsem so poudarili mladinci iz podjetij Zidar, Kovinar in drugih, da imajo še precej prostih mest za vajence. Tudi za zaposlitev ženske mladine bi se še našla mesta v Vrtinariji, Pletiljstvu in drugod.

Mladi so nadalje poudarili, da je mladina v osemletkah premalo seznanjena s posameznimi poklici, pozna le nekatere in se za tiste (poklice in šole) tudi odloča. V bodoče naj bi Zavod za zaposlovanje, šole in podjetja naredili več za spoznavanje mladine s poklici.

Nadalje so poudarili, da se še vedno čuti razlika med moškimi in ženskimi ter med boljimi poklici. Menili so, da bi bilo te razlike nujno odpraviti. To je dolžnost družbe in tudi staršev, saj prav oni nemalokrat odvrnejo svojega otroka od poklica, za katerega se je že odločil in za katerega ima veselje. Starši nemalokrat menijo, da so njihovi otroci, ko dokončajo osemletko, le še za v pisarno. Ko je neko dekle nameravalo iti nekam na vajenke, se mati s tem ni strinjala in je celo »spegala« ljudi, ki so ji ta poklic svetovali, češ: »Kaj si pa mislite, moja hčerka je končala osemletko, je za v pisarno!«

Razprava o zaposlovanju mladine je bila zelo živahna, saj so se udeležili mladi zastopniki skoraj vseh delovnih organizacij in šol. Nadalje so razpravljali še o referatih in sklepih V. plenuma ZKJ in sklenili, da bodo to razpravo prenesli tudi v svoje aktivne. (j. p.)

Andrej Tomšič:

Uporna kri

Novo obdobje

Tri dni kasneje se je ob njeni postelji znašla nova civilna obleka. Kdaj je bila prinesena in kdo jo je prinesel ni vedela nobena od bolnic, ki so jo videle. Čeprav bi kasneje, ko je Sonja pobegnila, lahko povedale policajem, v kakšni obleki je bila, ni bilo izdajalke med njimi. Nobena pa tudi ni slutila, da se Sonja pripravlja na beg.

Sonja je obleko skrila pod žimnico. Naslednji dan jo je takoj po popoldanskem vizitu oblekla v stranišču, svojo bloniško obleko pa skrila v izplakovalno korito v stranišču. Na hodniku jo je čakala sestra Margit, ki ji je dala še lahek pomladanski plašč, da si ga je ogrnila, potem pa skočila skozi straniščno okno na prosto. Ni hotela vzbujati suma, zato je odšla kar po stezi proti glavnemu izhodu.

Dežurni vratar jo je spoznal, saj jo je videl, ko so jo pripeljali domobranci policisti v bolnico. Kradoma se je ozrl, če ga kdo vidi in ko je videl, da je veža prazna, je stisnil pest in Sonjo pozdravil. Nasmehnila se mu je ter hitro odhitela na bližnjo tramvajsko postajo in se povzpela v tramvaj. Neki domobranec je nekaj časa gledal vanjo, toda kmalu je izstopil.

Na srečo je vstopila v tramvaj, ki je imel svojo zadnjo vožnjo in je peljal v remizo. Pri remizi je izstopila in pohitela po šišenski cesti pod Rožnik. Močno je hitela, saj so manjkale le še minute do policijske ure in ob 9. zvečer je potrkala na vrata kjer je bila javka. Vrata so se na dogovorjeni znak odprla in Sonja je nemudoma vstopila.

Na hitro je povedala, kdo je in da jo pošilja njihova zveza Rozmanova. Pavla, ki je vrata odprla, je že vedela zanj in je tudi pripravila vse potrebno. Takoj jo je odpeljala v kopalnico, kjer se je umila in preoblekla, nato pa se je vrnila v kuhinjo, kjer ji je postregla z večerjo. Med večerjo je Pavli pripovedovala svojo zgodbo. Ob Sonjinem pripovedovanju so Pavlo zalile solze, posebno ko ji je Sonja pokazala sledove udarcev. Podpludbe so bile še sedaj dobro vidne, čeprav ni čutila več nikakih bolečin.

Po večerji jo je odpeljala na podstrešje, kjer je bil zanj pripravljen bunker. Sonja se je splazila vanj in legla, toda zaspati ni mogla. Preveč je bila vznemirjena, ker se ji je beg posrečil in je zopet svobodna. Celo noč se je premetavala na ležišču. Premišljala je, kdaj so odkrili njen beg, če jo bo katera izmed bolnic izdala, predvsem pa o tem, kaj bo sedaj. Pavla ji je že povedala, da lahko ostane v bunkerju kolikor dolgo hoče in da je tudi za hrano preskrbljeno. Samo ven ne bo smela, ker sicer bi jo videl kdo od sosedov in čeprav Pavla ni verjela, da bi kdo izdajal, je bilo vseeno bolje, da ne gre na ulico.

Že naslednje dni se je spoznala tudi z ostalimi prebivalci hiše. Janez in Jože, dva šestnajstletnika, dvojčka, sta bila oba skojevca. S Sonjo sta se hitro sprijateljila. Pomagala jima je pripraviti listke za trosilne akcije ali pa jima pripovedovala o partizanih in svobodi tam zunaj, izven Ljubljane.

Približeval se je 1. maj in OF je organizirala proslavo. Cele dni in noči so na podstrešju vsi trije pripravljali listke s parolami. Imeli so svoj določen sektor in napolnili so sleherno vidno drevo s slikami in cvetjem. Ko so potresli še listke, so se že proti jutru vrnili domov. Pavla jih je zaskrbljeno čakala. Ko so se vrnili, si je oddahnila in jih z zadovoljnim nasmehom poglala spat. Mladinci so zaspali kot ubiti.

Naslednji dan se je proti Rožniku zapodila divja hajka. Nemci, domobranci in policaji so z motornimi kolesi in avtomobili hiteli proti Rožniku, da uničijo v svojem besu slike in parole, ki so jih izživali na slednjem drevesu in se jim posmehovale. Bili so nemočni in besno so začeli trgati slike in zastavice z debel. Teptali so jih in trgali, toda odkrivali so jih čedalje več. Ljudje, ki so hodili mimo, so se skrivoma smejali njihovemu onemoglemu besu.

Sonja se je pri tej akciji prehladila, nekaj pa je prispevala tudi rana, ki ni bila dovolj negovana. Temperatura se ji je naglo dvignila in ponoči je imela že 40 stopinj. Pavla je sedela ob njenem ležišču in premišljala, kaj naj stori. Nujno je bilo poklicati zdravnika. Sama ni mogla pomagati ničesar. Pri nji je bedela do jutra.

Nemirno Sonjino premetavanje po ležišču, vročica in visoka temperatura so jo skrbele. Tako rada bi ji pomagala, pa ji je lahko le vrelo čelo hladila s hladno vodo.

Zjutraj se Sonja ni osvestila. Pavla ji je od časa do časa zmocila suhe ustnice z vodo, katero je Sonja poželivo srkala. Tišinc v bunkerju je le kdaj pa kdaj pretrgal Sonjin krik. Začela je blesti in Pavla je s strahom opazovala, kako vročina in bolezen uničujeta mlado telo. Pred poldnem se je odločila, da pokliče zdravnika. Poklicala je Jožeta, ki se je šele skopal iz postelje, po nočni akciji pred 1. majem si še ni opomogel in Pavla ga je pustila, naj spi, dokler hoče.

»Pojdi, Jože, k dr. Bogdanu in mu reci, naj pride sem. Če te vpraša zakaj, mu povej, da je Sonja zbolela, temperaturo pa ima že nad 40 stopinj. Jaz si ne vem pomagati več. In glej, da se hitro vrneš!«

Jože je gledal zdaj Pavlo zdaj Sonjo in poslušal samo z enim ušesom. Videl je, da iz Sonje žari vročica, se hitro obrnil nato pa zdrvel na prosto.

Dr. Bogdan se je ravno vrnil iz bolnišnice, kjer je imel nočno dežurno službo. Srednje velik, nekoliko trebušast, že sivolas mož je živel sam. Žena mu je umrla tik pred vojno, otrok pa ni imel. Po smrti svoje žene se je ves posvetil bolnikom in bolnici.

(Iz govora podpredsednika ZIS Edvarda Kardelja o mednarodnem položaju na predvolilnem zborovanju v Ljubljani 7. junija 1963).

»Naša dosledna miroljubna, demokratska in socialistična zunanja politika nam je dala velike rezultate in nas je povezala z vsemi tistimi silami in faktorji v svetu, ki na kakršenkoli način prispevajo k miru in borbi proti tekmami in oboroževanju, prispevajo k mednarodnemu sodelovanju, osvoboditvi narodov izpod imperializma, k ustvarjanju resnično demokratičnih odnosov med ljudmi in narodi, socializmu in družbenemu napredku sploh.

Taka politika je utrdila mednarodni politični položaj Jugoslavije, njeno varnost in njen politični ugled v svetu. Toda takšen mednarodni položaj Jugoslavije nalaga naši zunanji politiki tudi posebno odgovornost. Zato pa moramo pri obravnavanju posameznih mednarodnih vprašanj imeti posluh za vse tiste probleme, ki kakorkoli vplivajo na mir in napredek v svetu, in za vse tiste procese, ki zblížujejo narode in vse bolj razširjajo gospodarske in kulturne osnove njihovih skupnih interesov.

Med drugo svetovno vojno in v petnajstih letih poveljnega razvoja so po svetu nastale izredno pomembne spremembe.

Pred našimi očmi doživlja konec klasični kolonialistični imperializem. Res je, da se ta sistem marsikje skuša obdržati in da se prebija v novih oblikah neokolonializma, v vsiljevanju odnosov ekonomske odvisnosti in politične hegemonije. Toda natančne antiimperialistične in napredne družbene sile v posameznih deželah sveta so se tako okrepile, da so ne le privedle do naglega razpada kolonialnega sistema, temveč tudi dalje delujejo v smeri utrjevanja ekonomske in politične neodvisnosti narodov. A sam razpad imperializma kot svetovnega sistema brez dvoma odpira nove procese tudi v notranjem družbenem razvoju kapitalističnega sveta.

Po drugi strani pa smo priča drugega procesa, namreč, da si socializem kot družbeni sistem ustvarja čedalje trdnjša tla. Ideja socializma postaja vodeča ideja tudi v mnogih deželah antiimperialistične revolucije in v bivših odvisnih deželah sploh. Ta ideja deluje le še kot politično geslo, toda marsikje že v večji ali manjši meri postaja praksa. Razpad imperializma bo tudi v zahodnih kapitalističnih deželah ustvarjal pri pravilni politiki socialističnih sil čedalje ugodnejše pogoje za miren prehod v socializem. Potemtakem so neki dogmatiki zastoj v skrbeh, da bo koeksistenca zavrla družbeni progres v svetu. V vsaki deželi obstoje progresivne demokratične in socialistične sile, ki izražajo težnje svojega naroda, in edino te sile imajo pravico odrediti pota in sredstva v svoji borbi za napredek, demokracijo in socializem. Se celo med katoliškimi kardinali je vse več takih, ki pričenjajo uvidevati, da socializem ni neki bežen pojav, temveč nova epoha človeštva in poskušajo tudi politiko katoliške cerkve prilagoditi temu zgodovinskemu dejstvu.

Vse to govori o tem, da socializem danes ni več v položaju, da bi moral braniti svoj goli obstanek. Materialna in politična moč socializma kot svetovnega gibanja je danes taka, da lahko odločilno vpliva na vprašanje vojne ali miru v svetu. Vsa ta orjaška moč socializma mora biti posvečena miru in oporišče slehernega naroda v njegovi borbi, da samo on sam lahko odloča o sebi. Potemtakem danes, ko postaja socializem vodeča sila epohe in vrši svoj vpliv na celotno dogajanje v svetu, ne le da vojna ni neizogibna, temveč je postala borba za mir osnovni faktor za pospešitev družbenega napredka z notranjimi družbenimi silami vsakega posameznega naroda.

Prav zato je eno osnovnih načel v naši zunanji politiki miroljubna koeksistenca ob aktivnem sodelovanju narodov ne glede na njihove družbene sisteme in ostaja vodilni princip naše zunanje politike tudi v bodoče. Takšen princip smo formulirali tudi v naši novi ustavi.

Slovo od zaslužnih prosvetnih delavcev

V torek, 18. junija, smo se prosvetni delavci šole v Sodražici poslovili od dveh zaslužnih kolegov, ki odhajata v pokoj, od tov. Marije Lesarjeve in Vinka Guna.

Tov. Lesarjeva, ki je letos dopolnila 30 službenih let, je v našem kraju zelo znana. Že dobrih 10 let dela na sodražki šoli in z vso ljubeznijo poučuje mladi rod. Da je že dolgo pri nas, dokazuje tudi to, da ima med našim učiteljskim zborom kar štiri svoje nekdanje učence. Poučevala je nemščino in srbohrvaščino. Vsa leta nam je bila dobra tovarišica in kolegica. Vedno je bila pripravljena pomagati kjerkoli, vse za vzgojo mladine. Upamo, da bo še dolgo uživala zasluženi pokoj.

Zaslužen prosvetni delavec je tudi Vinko Guna, ki vodi pouk na šoli pri Gregorju. Je prizadeven in vesten učitelj. Težka vojna leta so mu prinesla mnogo gorja in trpljenja. Z družino je bil pregnan v Srbijo in tam okušal vso vojno težo pregnanstva. Kot učitelj in upravitelj je deloval vrsto let; po vojni je pomagal pri gradnji treh šol in pri gradnji dveh zadrugnih domov. Nad 25 let je poučeval na šolah s celodnevним poukom, vendar se ni nikoli pritoževal. Na Gregorju je kljub bolehnosti vodil in režiral kar precej iger. Upamo, da bo sedaj v miru preživel ostali del življenja in da bo v pokoju našel dovolj počitka, ki si ga doslej skoraj ni privoščil. B. J.

VARČEVANJE

»Prejšnji mesec sem kupil ženi knjigo 'Kako varčujemo'.

»Pa ti je dar prinesel kaj koristnih posledic?«

»Da, zdaj ne kadim več.«

VLJUDNO

Učiteljica: »Janezek, če se voziš v avtobusu in vidiš, da kaka ženska stoji, kaj storiš?«

Janezek: »Delam se, ko da spim.«

Novice iz Slemen

Predvolilna in volilna dejavnost v Slemenih je bila zelo živahna in razgibana, kljub izrazito kmečkemu in raztresenemu terenu. Volitev v občinsko skupščino se je udeležilo 96 % vpisanih volivcev, v republiško in zvezno skupščino pa 90 % vpisanih volivcev. Taka volilna udeležba je odraz dela krajevne organizacije SZDL, ki je dobro pripravila predvolilne sestanke in na njih vsakemu volilcu dajala realne odgovore na vprašanja. Slovenski volivci pa sedaj želijo, da bi jih izvoljena poslanca republiškega in zveznega zbora obiskala na sestanku v Slemenih.

V komunalni izgradnji Slemenav prav dobro napredujejo. Zgrajeni so že trije vodovodi, Gaspinovo, Črnc in Brinovšica. Lansko leto so začeli graditi še četrtega za sv. Gregor in ostale vasi. Gradnja tega vodovoda bo stala 30 milijonov din. Polovica gradnje je že napravljena lansko leto s samoprispevkii vaščanov z lesom, delom in vošnjami. Prihodnji mesec bodo zopet nadaljevali, dokler ne bomo imeli še svoja sredstva, za primanjkljaj pa pričakujemo pomoči od občine.

Ta teden tudi dokončno urejajo notranjost prosvetne dvorane, v kateri je napravljen dolgo pričakovani novi pod iz vinaz plošč. To financira KZ Ribnica iz obveznosti do bivše KZ Gregor.

V kmetijski proizvodnji je bil letos največji problem, ko niso mogli slemenski kmetje dobiti zadostne količine umetnih gnojil, na katere so že navajeni. Sedaj, ko se je vreme ustalilo, so za-

»Vojni je edina alternativa sodelovanje.«

Džavaharlal Nehru,

»Vsaka družina ima diktatorja, privrženca diktatorja, manjšine, stranke in odporniško gibanje. V družini ni demokracije.«

Friedrich Dürrenmatt,
švicarski dramatik

čeli kmetje s košnjo, ker bo letos obilen pridelek sena.

Gasilsko društvo je v Slemenih tudi delavno. Lansko leto so na svojem rajonu imeli dva požara, pa si jih letos več ne želijo, kadar pa strela šviga po zraku nad slemenskimi vasmí, so pa v stalni pripravljenosti. V nedeljo, 30. junija prirejajo vrtno veselico pri sv. Gregorju z domačo jedačo, pristno pijačo ter z zabavo in plesom. Slemenski gasilci tako vabijo vse goste iz vseh krajev, da pridejo v nedeljo, 30. junija popoldne v zelena in cvetoča Slemená na veselico.

S. L.

Hiša iz sintetičnih snovi

Pred kratkim je v Moskvi opravljala svojevrsten »izpit zrelosti« skupina moskovskih projektantov — s štirinadstropno zgradbo s 55 stanovanji — zgrajeno iz sintetičnih snovi. Stavba je pripravljena, da bo sprejela prve

Kaj bomo oblekle za na pot

Računajmo, da so avtobusi in vlaki v poletnih mesecih posebno polni in morda malce bolj zane-marjeni. Zato bomo premislile, kaj bomo oblekle za na pot. Prav gotovo ne visokih, belih salonar-jev z visoko koničasto petko in široko nabrane svetle obleke. Ni samo nepraktično, celo smešno je. Vedno in povsod je primeren ko-stim; poletnega lahko dobimo že za ne prevelike denarce. Prav pri-kupen bi bil iz lanokrila, ki ga dobite po naših trgovinah v vseh pastelnih barvah. Tudi krilo in bluza sta vedno primerna spremljevalca naših popotovanj. Kaj pa hlače? Že res, da so praktične, vendar za ženo-mater niso pri-merne. Na letovanju pa je dru-gače; tam jih le nosite, samo če vam pristajajo.

Kulturni dom na Gregorju v Slemenih, katerega notranjost prav sedaj dokončno urejujejo. V domu je tudi šola, fasado stavbe pa krasi delo - zgrafito kiparja S. Jarma iz Kočevja

stanovalce. Njena zunanost je izredno privlačna: svetlo zelene opažne plošče, oranžni oporniki iz armiranega betona in črne aluminijaste ograje na balkonih.

Zgradba je poskusna. Z njo so hoteli pokazati, kako veliko vlogo lahko odigra kemija v množični gradnji. Mimogrede preizkušajo tudi razne variante razporeditev stanovanj.

Samo nosilna in mednastropna konstrukcija sta izdelani iz armiranega betona. Povsod drugod ima glavno vlogo sintetična snov. Zunanji zidovi so debeli le 10 cm, po svojih izolacijskih sposobnostih pa ustrezajo zidu v debelini treh opek.

Tla v stanovanjih so različna. Nekatera so prekrita z linolejem, pod katerim je posebna podloga, druga pa z drugimi novejšimi materiali. Čez leta se bo pokazalo, katera snov najbolj ustreza. V večini stanovanj ni ni več težkih železnih kopalnih kadi, porcelanskih umivalnikov in podobnega. Kemija je odkrila več sintetičnih snovi, ki so uspešno zamenjale stare.

Uporaba vgrajenega pohištva omogoča, da si stanovalci po svojem okusu razmeščajo prostore v

stanovanju. Nosilni zidovi so namreč le na mejah stanovanj in tako stanovalci lahko premeščajo pregrade — stenske omare, kakor jih je volja in povečujejo ali zmanjšujejo velikost posameznih prostorov. Dvosobno stanovanje ima na primer 45 m² površine. V teh mejah lahko stanovalci spreminijo razmerje sob ali si uredijo celo tri. To velja tudi za kuhinjo. Najemnik lahko pusti pregrado, kakor so jo predvideli projektanti in obdrži majhno kuhinjo ali pa jo preuredi v bivalni prostor.

Vsako stanovanje — od enosobnega do petsobnega — ima vse ugodnosti. Prostori so v notranjosti plevlečeni z zidnimi tapetami, ki jih je mogoče umivati. Zidovi v kuhinji so obdani s sintetičnimi ploščami, ki se prav tako umivajo. Vgrajena je tudi občasna ventilacija. Kakor hitro nekdo prižge luč v stanovanju ali kopalnici, se avtomatično vključi ventilator, ki izloča vlago in proži zrak.

Ker vzidane omare zamenjujejo omare za obleko in perilo, policija za knjige, pisalne mize in podobne kose pohištva, ki zavzemajo precej prostora, stanovanecem pravzaprav ni treba prinesiti s seboj drugega kot stole, naslonjače in kavče.

Z gozdom se ukvarjam že od svojih otroških let. Z njim se je ukvarjal že moj oče, stari oče in praded. Z gozdom živim in on živi z mano — skupno že leta in leta preživljamo mena letnih časov. Gozd je kakor človek, ima svojo usodo, se lahko pogovarja z nami in mi z njim. V življenju gozda je nekaj skrivnostnega in mislim, da bi človek vse svoje življenje mogel živeti skupaj z njim in mu povračati vso tisto nežno pozornost, ki mu jo v vseh letnih časih tako ljubeznivo izkazuje. Že od najstarejših časov so ljudje dosti premišljevali o življenju gozda in o sreči, ki jo daje gozd človeku, če ga ta resnično s trudom in ljubeznijo obdeluje. Gozd je kakor majhna država z zelo različnimi prebivalci, z različnimi pokrajinami in včasih zelo čudnimi navadami. Kdor zna to razumeti, doživi srečo, ki ga pomlaja in krepi. Kdor živi z gozdom, skoro vsak dan odkriva nekaj novega.

Noben dan v gozdu ni enak drugemu, pazljivo oko odkrije zmerom nove spremembe. Pozimi je res gozd tedne in tedne skoro zmerom enak, sneg pokri-

va zmrzlo zemljo in drevje, v resnici pa skriva v sebi dragoceno življenje. Toda tudi pozimi daje že prvi snežni poprh v sončnem dnevu čudovit sijaj drevju. Ta zimska tihota in zamrzlost ne traja dolgo. Januarja in februarja že poženejo med ne še čisto prebujeno rumenkasto ali sivozeleno rušo na krajih, kjer je sonce otajalo sneg — zvončki. Z nemim glasom svojega belega zvona ozanjajo gozdarjevo leto. Za njim požene podleseki s svojimi pisanimi, svilnatimi nežnimi in krhkimi čašami, v katerih tudi kmalu zagledamo prve čebele, ki jih je zvalilo iz svojega domovja zimsko sonce. Še preden ozeleni v aprilu drevje, se že razcvetijo gozdne cvetice. Ko razpiha veter cvetove, zadisišjo gozdne rože, da je ves gozd poln njihovega vonja. Odslej naprej ni cvetenju ne konca ne kraja. Človeku se zdi, da cvetje kar tekmuje med seboj in človek niti ne utesne vsega opazovati in občudovati. Dan za dnem doživljamo nova prese-

Gozdar pripoveduje

nečenja. Ves gozd je kakor ena sama pisana preproga, ubranost sort in barv, vrst in družin, cvetja, grmovja in drevja, bogastvo

Gozdni prebivalec - ponočnjak

Foto ing. M. Briški

oblik in vonjev. Naša domišljija si v teh nešteti in prečudnih oblikah išče vse mogoče podobe. V skrivnost oblik je narava položila skrivnost življenja.

Jeseni, ko je nekako konec gozdarjevega vzgojiteljskega dela, doživlja novo lepoto gozda, novo srečo, ko se poslovijo od poletja. Jesen daje gozdu nove barve, ki kar žare. Ko začne rumeneti in rdeči listje, ki s svojimi jesenskimi barvami kar tekmuje v pestrosti, je kakor simfonija barv in vonjev.

in vonjev.

Jesensko žarenje gozda polagoma ponehava, glasovi pticév v njem so tišji, še prvo listje, ki odpade, se obletava tiho. Gozd polagoma ugašajo in blede. Gozdnavidežno počiva, utripi njegovih žil in njegovo dihanje se pa neslišno nadaljuje. Leto za letom se tako končuje kolobar življenja, leto za letom govori gozd o nešteth spremembah človeka. Kako reven mora biti človek, ki njegovega glasu in njegovega jezika ne sliši in ne razume, za koliko užitkov in za kakšno lepoto je prikrajšan.

Peter Vouk

Življenje pred tremi milijardami let

Najstarejši sledovi življenja so stari najmanj že tri milijarde let in so torej daleč starejši, kot smo doslej mislili. To je rezultat zamotanosti kemičnih preiskav, ki so jih napravili v Carnegiejevem inštitutu v Washingtonu. Ti podatki praktično pomenijo, da so živila živa bitja že relativno kmalu po strditvi zemeljske skorje — to je pred štirimi do štiri in pol milijarde let.

Te presenetljive podatke so dobili po temeljitih preiskavah majhnih delov oglja v apnencu iz kraja Bulawayo v Južni Rodeziji za katerega so geologi že prej trdili, da je star okoli dve milijardi let. Te kamenine so vsebovale ostanke oglja v gomoljastih strukturah, ki so ga geologi že prej imeli za ostanek alg iz dna prastarega morja in njegove primitivne flore. Vendar si po drugi strani nikakor niso mogli razložiti organskega izvora teh ostankov, zlasti ne zaradi njihove izredne starosti. Tako so jih imeli kar za produkte razpadanja anorganskih snovi.

V Carnegiejevem inštitutu so v zadnjih letih razvili znanstveno metodo, ki je omogočila, da so ugotovili organski izvor teh ostankov oglja. Razen oglja, ki je produkt razpada rastlin, so našli tudi oglju podobne snovi; zanje mislijo, da so se ločile iz vulkanskih plinov ali magme.

Ostanki oglja iz tri milijarde let starih mineralov iz Južne Rodezije so se torej izkazali za »organske«. To pomeni, da so to ostanki organizmov, ki so poogleneli. Kakšni so ti organizmi bili, tega še ne vedo; sklepajo pa da so to alge, ki naj bi rasle na dnu ne preveč globokega morja. Če so takrat že živele živali, je vprašanje.

Življenje na zemlji se je verjetno začelo z rastlinami, kajti

lete so avtotrofne, medtem ko so živali posredno ali neposredno odvisne od rastlin. Vsekakor pa je življenje na zemeljski krogli mnogo, mnogo starejše, kot so

znanstveniki mislili doslej. Ni namreč mnogo mlajše od našega planeta in vsega sončnega sistema. To se pravi, da je življenje nastalo v tisti dobi, ko se je zem-

Lepo in praktično

Poletna moda se zaveda tega, zato je preprosta in elegantna. Čeprav so modni kreatorji kaj radi zakrivali žensko linijo, je letos dano precej svobode glede izbire oprijete ali prosto padajoče obleke. Pas je lahko močnejše poudarjen, a ne stisnjen. Obstoja jo kar tri možnosti: (tako je ugodeno vsem okusom) pas je na normalnem mestu in ga poudarimo s pasom ali z globokimi šivi ob pasu. Pomaknemo ga lahko poljubno navzdol ali navzgor.

Enodelne obleke imajo letos prednost. Značilni so štirje tipi: obleka v srajčnem stilu in ozka in brez rokavov, za popoldanske

ure pa s širokim krilom (vendar brez poškrbljene spodnjice), čisto je okrašena z vrvicami, našitki ali naborki. Prednost obleke v tem stilu je predvsem v tem, da pristoji skoraj vsem postavam. Izbrati si je treba le primerno blago.

Za lepo raščene ženske je prikladna obleka v princes kroju, toda ženske s premočnimi boki si je raje ne omislite. Tretji tip obleke letošnjega poletja je plisirana obleka in četrti: ozko oprijeta, ki jo dopolnjujejo jopica ali bolero.

Krilo je ostalo dolžinsko nespremenjeno. Zelo pogosta in pri-

lja še razvijala in ko so bile kemično-fizikalne razmere popolnoma drugačne kot danes; kame-nine se še niso ohladile, morja so bila še vroča, debeli oblaki so prekrivali morje in kopno, v zraku še ni bilo kisika, namesto tega pa so bile v njem kemične snovi, ki jih dandanes ni več in te so verjetno omogočile nastanek prvih organskih molekul.

ljubljena, zlasti pri športnih oblekah, možna tudi pri elegantnih, je globoka sprednja guba. Ne bomo pozabile na krilo s štirimi gubami in večno lepo ozko krilo tudi letos živi.

Posebno v poletnih dneh nam pride prav kostim. Barvo si bomo izbrale pastelno, pri tem pa seveda upoštevale barvo las in oči. Jopice kostimov segajo do bokov in so lahko tesneje opriete kot doslej. Ovrtniki so majhni, rokavi ozki in vstavljeni, gumbi majhni in pogosto v obliki kroglice. Razen takih jopic so priljubljene in zelo elegantne daljše, segajo precej prek bokov in se dvoredno zapenjajo.

Bluze tudi v poletju igrajo važno vlogo. Navadno jih imamo zataknjene za pas, športne bluze pa prosto padajo. So brezrokavne ali z dolgimi rokavi z dvojnimi manšetami.

VROČA NEVESTA

Škotska dvojica je šla k poroki. Pred cerkvijo je imel ženin še polno fajfo tobaka, ki bi ga rad ohranil, pa ga ni imel kam spraviti. Končno nevesta spravi fajfo v prednji žep kikkle. Med poročnim ceremonijem pa opazi neka stara ženica, da se nevesti nekaj kadi iz kikkle. Hitro podreza sosedo in ji šepne: »Saj smo bile tudi me nekoč vroče, pa ne tako, da bi se kadile!«

LAČNA DRUŽINICA — Foto ing. M. Briški

Ivan Car:

Odnosi med ljudmi

Če se srečaš na pločniku z žensko, pa ni za oba prostora, se ji mora moški umakniti, prav tako tudi starim ljudem.

Ako je promet po pločniku ali cesti velik, se ne vodimo pod roko, v takem primeru ni hoditi tudi v treh ali celo več. Neznanih ali malo znanih ljudi na cesti ne nagovarjaj brez nujne potrebe. Znanca ustavlja le, če je sam, če se imata pomeniti nekoliko več, ga je treba spremiti. Če je v tui družbi, ga po možnosti ne ustavlja, če pa mu imaš povedati res kaj važnega, mu, ko si ga pozdraviš, namigni, da bi rad z njim govoril. Da ga ne bodo predolgo čakali, glej da ga ne boš predolgo zadrževal. Ni tudi lepo na obljudeni cesti govoriti z ljudmi, ki slonijo ob oknih, pač pa moraš znanca, ki sloni na oknu, če te vidi, pozdraviti. Osebo, ki jo spremljaš, moraš pustiti na svojo desno stran, to še posebej žensko. Na levi pa jo pustiš tedaj, če gremo po levem pločniku izlože ali takrat, ko je na ulici samo en pločnik, pa še ta zelo ozek, ker jo tako delno zaščitimo pred prevoznimi sredstvi. Kadar gre ženska v družbi dveh moških,

gre navadno na sredini.

Ako se tvoj spremljevalec ustavi, da s kakšnim tvojim znancem kaj spregovori, ti pa ga ne poznaš, pozdravi, potem pa pojdi nekaj korakov naprej ter čakaj na spremljevalca. Kadar se ona dva poslovita, tudi ti pozdravi.

PREDSTAVLJANJE

Tako na cesti kakor v javnih prostorih in zaključenih družbah se redno pripeti, da pridejo skupaj ljudje, ki se ne poznajo, pa morajo vsaj za tisti čas stopiti med seboj v razgovor. Da se spoznajo, je treba, da jih kdo, ki pozna enega in drugega, predstavi. Če torej v tvoji navzočnosti ali doma pri tebi pride skupaj več ljudi, ki se med seboj ne poznajo, moraš ene drugim predstaviti ne da bi te kdo moral za to še posebej naprositi. Predstavi se tako, da rečeš tistemu, ki mu predstavljaš tega ali onega, n. pr. takole: »Dovolite, da vam predstavim...« poveš njegov priimek ali tudi ime. Ko si bil predstavljen, daš roko in rečeš: »Me vesel, da se spoznamo« ali »Me zelo veseli, da vas poznam«, lahko tudi »Čast mi je vas poznati«.

Vse te besede so seveda delno formalnost in jih tudi pravila lepega vedenja ne terjajo. Sicer pa pogledajmo, da se brez potrebe ne predstavljamo. Če sedeš v javnem lokalu za mizo, koder so drugi gostje ali pa v železniškem vozu, v čakalnicah, zabaviščih, ki so vsakemu dostopni in ob prilikah, ko si s tujimi ljudmi za kratko dobo po sili razmer skupaj, je zadosti, če samo vljudno pozdraviš.

Prepogosto predstavljanje je vsiljivo in nezaželeno.

V GOSTILNI IN KAVARNI

Kar se tiče pozdravljanja v gostinskih lokalih, so navade različne. Na deželi takoj ko vstopiš v gostilno, pozdraviš tako, da malo prikimaš in rečeš dober dan, to pa ni nujno, da te vsi slišijo, toliko glasu pa seveda daj od sebe, da te bodo razumeli vsaj tisti, ki upirajo vate oči. V večjih lokalih, kot so kavarne, to še posebej v mestih, kjer je veliko gostov zbranih, se nepoznani gostje ne pozdravljajo.

Glej, da ne boš ob vstopu stal pri vratih in se predolgo oziral po prostoru ali še celo hodil po lokalu sem ter tja, išoč prostora, pa tako vzbujal pozornost ter stal natakarkem in gostom na poti. Po tem bo vsak spoznal, da v lepem vedenju nisi doma. Če je prostor zelo zaseden ali če ga

ne razgledaš je edino pravilno, da vprašaš gostilničarja ali natakarja, če je še kakšen prostor, da ti ga pokaže ali povede tja.

Klobuk ali plašč obesi tik svoje mize na obešalnik, če ni tu prostora, pa tam, kjer je. Če na obešalnikih sploh ni mesta, pa je dovoljeno plašč prevesti čez stol. Če je tu posebna garderoba, glejmo, da oddamo vse tu, če se imamo kaj več časa namen ustavit, sicer se ti bo lahko zgodilo, da te bodo spomnili, ko boš sedel k mizi, kar ti bo neprijetno.

Če se usedeš k mizi, pri kateri je že druga družba, moraš vprašati: »Prosim ali je dovoljeno«. Gostom pri mizi se ne predstavlja, razen v primeru, če misliš dalj časa ostati in je razgovor neizogiben in to šele tedaj, ko ste spregovorili pred tem nekaj kakršnih koli že besed.

Če zapaziš kakega svojega znanca, mu samo prikimaš, vstati pri tem ni treba, če ne namestavaš oditi k njegovi mizi. Vsekakor moraš gledati, da ne vzbujáš prevelike pozornosti, ker v lokalu nisi sam.

Pri mizi ni dostojno, da si češčeš brke, brado, gledaš v ogle-dalo, snažiš celo nohte; če si počeseš lase, stori hitro, če je prostor za teboj stol odmakneš malo od mize, če ni nujno, se je treba tudi česanja las izogniti, kar še posebej ne pristoja ženskam.

(Nadaljevanje)

Vostrikov je stisnil glavo med ramena in obstal pred svojimi vrati. Ostap je še vedno zbijal šale:

»Kako bo torej s hlačami, cenjeni služabnik božji? Jih vzamete? Imam še rokave od telovnika, krog iz preste in ušesa mrtvega osla. Vzemite vse skupaj, bo ceneje. V stolih jih ne boste našli, nikar ne iščite! A?«

Za služabnikom božjim so se zaprla vrata.

Zadovoljni Ostap se je počasi vrnil, opletajoč s trakovi po preprogi. Ko se je njegova obilna postava dovolj oddaljila, je oče Fedor bliskovito pomolil glavo skozi vrata in z dolgo zadržano jezo izbruhnil:

»Ti si osel, ti!«

»Kaj?« je kriknil Ostap in planil nazaj, a vrata so bila že zaprta in samo ključavnica je klepnala.

Ostap se je sklonil k luknjici v ključavnici, nastavljal na usta dlani v obliki troblje in razločno zaklical:

»Po čem je opij za ljudstvo?«

Za vrati je bilo vse tiho.

»Očka, neslanež ste!« je viknil Ostap.

Ta hip je iz luknje v ključavnici pogledal svinčnik in se zasukal. Z njegovo konico je skušal oče Fedor pčiti nasprotnika. Družabnik pa je pravčasno odskočil in zagrabil svinčnik. Sovražnika sta, ločena z vrati, jela molče vleči svinčnik vsak na svojo stran. Zmagala je mladost in svinčnik je počasi, upirajoč se ko v meso zasajena trščica, zlezal iz luknje. S to trofejo

slušalo slabotno renčanje zamorjenega tekmeča.

»Da bi ne šel za nama!« se je prestrašil Hipolit Matvejevič.

»Po današnjem sestanku ministrov na jahti ni mogoče nikakršno zblizanje. Boji se me.«

Prijatelja sta se vrnila šele na večer. Hipolit Matvejevič je bil zaskrbljen. Ostap je žarel. Na sebi je imel nove čevlje malinjerdeče barve z okroglimi gumijastimi podpetniki, kariraste nogavice s črnorednim vzorcem, rumenkasto čepico in polsvilen šal z romunskim odtiskom.

»Je tam, je«, je ugotavljal Hipolit Matvejevič, govoreč o obisku pri vdovi Gricacujevi. »Toda kako priti do nje-ga? Kupiti ga?«

»Kaj pa šel!« je odgovarjal Ostap. »To bi sprožilo govorice, da ne govorim o nepotrebnem izdatku. Čemu en sam stol? Le zakaj prav ta?«

»Kaj pa potem?«

Ostap je z ljubeznijo ošinil opetnice novih čevljev.

»Šik, moderno,« je ugotovil. »Kaj potem? Ne belite si glave, predsednik, stvar vzamem na svoja ramena. Tem čevljem se tudi en sam stol ne bo uprl.«

»Veste,« se je razživel Hipolit Matvejevič, »ko ste se pogovarjali z gospo Gricacujevo o povodnji, sem sedel na naš stol in, pri moji veri, pod sabo sem začutil nekaj trdega. V njem so,

ILF IN PETROV

Dvanajst stolov

25

se je Ostap vrnil v sobo. Družabnika sta postala še boljše volje.

»In sovrag beži, beži, beži!« je zapel Ostap.

V rebra svinčnika je z nožem vrezal psovko, zdirjal na hodnik, potisnil svinčnik skozi luknjico in se vrnil.

Prijatelja sta poiskala zelene prejemnice in jih začela skrbno proučevati.

»Potrdilo za prejem gobelina «Pastirica», je sanjavo spregovoril Hipolit. »Kupil sem ga v peterburški antikvarnici.«

»Naj ga vrag pocitra!« je vzkliknil Ostap in raztrgal prejemnico na kosčke.

»Okrogla miza... Vsekakor od garniture...«

»Dajte jo sem! K hudiči z njo!«

Ostali sta dve potrdili: eno za 10 stolov, izdano za pohištveni muzej v Moskvi, drugo za en stol, izdano tovarišu Gricacujevu iz Stargoroda, Ul. Plehanova 15.

»Pripravite denarce!« je rekel Ostap. »Morebiti bo treba v Moskvo.«

»Pa saj je tu tudi eden od stolov.«

»Ena proti deset. Čista matematika. Pa še to, če ni državljani Gricacujev z njim pokuril pečico.«

»Ne brijte norcev, ni ravno potrebno!«

»Le mirno kri, lieber Vater Konrad Karlovič Mihelson, naša bova! Pri vseh bogovih! Obujke iz batista bova nosila in jedla krema «Margo».«

»Ne vem, zakaj se mi zdi,« je pripomnil Hipolit Matvejevič, »da morajo biti dragotine prav v tem stolu.«

»Ah! Zdi se vam? In kaj se vam zdi? Nič? No, dobro. Delala bova po marksistično. Nebesa bova prepustila pticam, sama pa se bova obrnila k stolu. Muči me želja, da bi se čimprej spoznal z invalidom iz imperialistične vojne državljanom Gricacujevom, Ul. Plehanova 15. Kar za meno, Konrad Karlovič. Načrt bova skovala spotoma.«

Ko je šel mimo vrat očeta Fedorja, je maščevalni sin turškega državljanja z nogo usekal obnje. Iz sobe se je za-

prav v njem... Lejte, bogme, čutim to.«

»Ponoči ga bo treba ukrasti! Bogme, ukrasti!«

»Kot plemiški prvak ste malce pre-drobniakarski. Pa poznate tehniko tega dela? Morebiti imate v kovčku popolno orodje s šopom ponarejenih ključev? Kar izbijte si iz glave! To je tipično gizdalinstvo: oropati ubogo vdovo.«

Hipolit Matvejevič se je ovedel.

»Rad bi čimprej...« je dejal pro-seče.

»Hitro se samo mačke skote,« je poučno pripomnil Ostap. »Oženim se z njo.«

»S kom?«

»Z Gricacujevo.«

»Čemu?«

»Da bom mirno, brez hrupa pobrskal po stolu.«

»Pa saj bi se zvezali za vse življenje!«

»Česa bi ne storil za družabnika!«

»Za vse življenje!« je zašepetal Hipolit.

Skrajno začuden je zakrillil z rokami. Po duhovniško obriti obraz se mu je nabral v gube. Pokazali so se sivkasti zobje, neočističeni od odhoda iz mesta N.

»Za vse življenje!« je zašepetal Hipolit Matvejevič. »To je velika žrtev.«

»Življenje!« je spregovoril Ostap. »Žrtev! Kaj vi veste o življenju in o žrtvah? Ste mar mnenja, da že tudi poznate življenje, če so vas pregnali iz vile? In če so vam vzeli ponarejeno kitajsko vazo, da je to žrtev? Življenje. Gospodje porotniki, je zapletena stvar! Toda, gospodje porotniki, to zapleteno stvarco je kaj lahko razplesti. Treba je samo znati. Kdor tega ne zna, gre k vragu. Ste slišali zgodbo o huzariu asketu?«

Hipolit Matvejevič ni vedel zanjo.

»Bulanov! Niste čuli? Junak aristokratskega Peterburga? Takoj vam jo povem.«

BRANKO ČOPIC:

Oslovska leta

Prav rad sem mu jo posodil. Pozno zvečer po učni uri sem stopil na dvorišče in se močno začudil, ko sem v Jovovi sobici opazil razsvetljeno okno. Priplazim se po prstih in pokukam notri. Za mizo sedi škandal, ogrnjen v dežni plašč, naslonjen na komolec, nad odprto spominsko knjigo pred njim pa kapljajo solze surovega hajduškega stražarja.

XV.

Zdaj že vsi vemo, da je Bobo Pujs glavni Smrdonjev vohun. Smrdonja brž zve in sporoči prefektu vse, kar si naša nemirna skupina zamisli. Od kod naj bi vedel, če se nam ne bi Pujs prilpepil na pete.

Brata Mandića sta nam slovesno obljubila:

— Kar nama prepustite oba, Pujsa in Baja. Pujsa bova izpraševala, da se bo kadilo, Baja pa bova razmajala, da bo kar zdirjal po črno knjigo.

Celo popoldne sta čepela za svinjakom, kovala bojni načrt in ga že naslednji dan začela izvajati.

Na poti v šolo je Ranko Mandić prijel Boba pod roko in se začel norčevati iz njega:

— Tako, torej, Petelinček, tako se torej meša lepe punce.

Bobo je začuden pomežiknil.

— Kakšne punce, kaj pa ti je?

— No, no, kakšne? Naša prijateljica Zora Kutić je že nekajkrat povprašala po tebi in ti poslala pozdrave, ti pa nič.

— Naj se v tla uderem, če kaj vem o tem! — odkritosrčno prizna zlikani lepoteč. — Šališ se.

Prebrisani Mandić pa se zaupno nagne k njegovemu ušesu.

— Čuj, nekaj ti bom zdajle povedal, ampak tiho bodi. Uboga Zora ti pošilja pozdrave po Baju, on pa, prasec kot je, je lepo tiho, ker se je tako zagledal v njo, da je že čisto prismuknjen. Boji se, da se ne bi Zora zagledala vate in bi se potem sploh ne zmenila zanj.

Domišljavemu Bobu niti ni bilo treba dosti pihati na dušo. Brž je verjel, da Zora res misli samo nanj, ker je bil trdno prepričan, da je največji lepoteč v internatu, da je najbolje ob-lečen in da ima najlepšo frizuro.

Kdo pa tudi ne bi nasledel Mandićevim zgodbam. Prvi kot drugi sta tako sladko vezla in tvezla, pravljiličala, dodajala, napihovala in žonglirala z izmišljotinami, da sta konec koncev sama verjela, kar sta govorila. Nič čudnega, da je prismojeni Bobo krepko zagrizel v vabljeni trnek njunih izmišljotin.

Toda s tem je uspel šele prvi del načrta. Še isti dan popoldne je drugi Mandić, Branko, srečal v parku Zoro Kutić in ji natvezel take o Bobovi veliki ljubezni do nje, da je živahna Zora kar poskakovala od veselja in radovednosti.

— Saj ni mogoče! Saj se laže! Ja, kaj pravi? Ihi, hi, Zora — cukerček! Kaj je res tako rekel? Ohoho!

Zora je toliko brbljala, spraševala in silila, naj še in še ponavlja Bobove besede, da se je spretneemu Mandiću komaj posrečilo, izmotati se iz svojih lastnih mrež. Naposled se je dekletce zresnilo, si položilo prst na polne ustnice in zamišljeno reklo:

— Vidiš, toda jaz ljubim nekoga drugega... Ja, hm, pravzaprav nikogar ne ljubim, ker... ne bom v življenju nikogar ljubila.

— Glej jo, kaj pa je spet to? — Osupne Mandić. — Ves načrt nam bo pokvarila.

— Taka sem... kaj mi mar, — čenča dekletce. — Mogoče celo tebe ljubim, ker tako sladko govoriš, toda... nikoli nihče ne bo izvedel moje skrivnosti... nikoli, nikoli...

Razposajena čenčulja se je dvakrat zavrtela na peti in se spet zamislila.

— Kdaj pa ti je to pripovedoval?

— A Bobo? Že ves teden mi govori samo o tem. V spalnici leživa skupaj, on pa še v spalnju... Uh, ko bi ti vedela!

Dekletce skoči bliže, čvrsto prime Mandića za roko in se mu radovedno zagleda v obraz.

— Kaj, kaj, povej! Povej, prosim, leee-popoln prosim, Branko. Na, poljubim te, na: cmok, cmok!

Mandić, ki je bil zaposlen s svojimi lažmi, se ni niti malo zmedel, ampak si mirno obriše Zorino poljubčka ter nalašč zavlačuje in nateza Zorino radovednost:

OB RUDARSKEM PRAZNIKU 3. JULIJU

Rudnik Kočevje nekdanj in danes

Po letu 1800 so začeli v mnogih krajih naše dežele graditi steklarne. Takrat so pri kopanju temeljev za steklarne naleteli na premog tudi v Kočevju. Že leta 1826 so bile prvič podeljene jamske mere bratom Ranzinger, ki so bili lastniki kočevske steklarne. V letih 1849, 1857, 1861, 1863 in 1931 so podelili jamske mere tudi nekaterim drugim privatnikom. Leta 1885 pa je vsa rudarska posest postala last bivše trboveljske premogokopne družbe.

Obsežnost rudarske dejavnosti le, da so takrat kopali premog v pred letom 1890 ni znana. Vemo nekdanjem prvem odseku sedaj

Primarnik, v ozadju separacija

RAZGOVOR NA DELOVNEM MESTU

O sebi in Rudniku

Ivan Jelenc je strojnik v rudniški separaciji in član obratnega ter centralnega delavskega sveta rudnika. Skušali smo ga zaplesti v bolj osebni pogovor (kako občuti v zaseb-

Ivan Jelenc kontrolira enega izmed strojev v separaciji

riš Jelenc, pa tudi osebni dohodki so se občutno povečali. Precej pozornosti posvečamo invalidom in bivšim borcev, predvsem da dobe primerno delo.

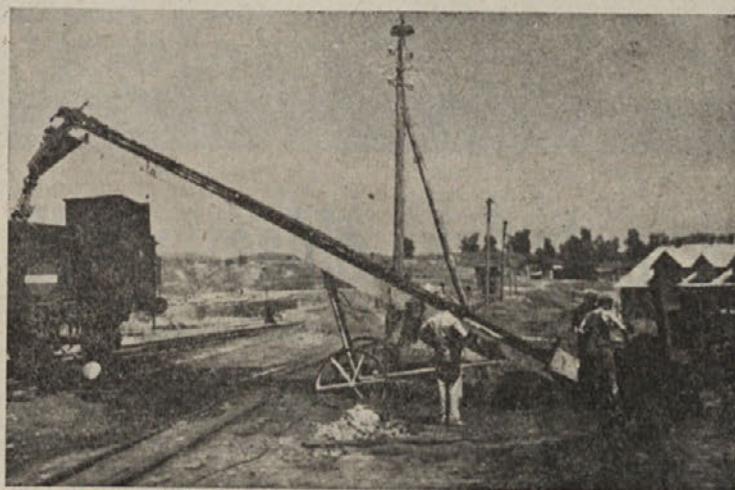
V Biogradu imamo camping s štirinajstimi posteljami, kamor gredo člani našega kolektiva po 10 dni na letni dopust. Vsak dobi 500 din regresa. Sem bo šlo na dopust več rudarjev, če pa gledamo v odstotku, bo tu letovalo več članov našega kolektiva iz uprave.

Letos bomo predvidoma likvidirali tudi barake na Trdnjavi. V stolpnicih imamo namreč zagotovljenih 11 stanovanj, razen tega pa gradimo še dva stolpiča s po 20 stanovanji, katerih eden bo letos za gotovo vseljiv, morda pa tudi drugi. Precej rudarjev v naši »novi koloniji«, ki je sicer že starejša, stanuje v enosobnih stanovanjih. Družine pa rastejo, standard se povečuje in rudarji bi radi večja stanovanja. Rešitev je v večji proizvodnji, ker bo le tako ostalo več za sklade, se pravi tudi za stanovanja.

Ta mesec (junij) je proizvodnja nekoliko slabša, kot v prejšnjih letošnjih mesecih. Vzrok je zrušek, slabši ogenj v jami in obnavljanje »vodne« proge.

Menim, da bi bilo dobro postaviti tudi nov sekundarnik. V njem bi se ustavilo še več premogovega prahu, ki ga lahko prodamo, kot se ga ustavlja v dose-danjem. Kaj bi bilo treba urediti v jami, ne vem, pri nas v separaciji pa je v glavnem vse v redu, saj so se pogoji dela, primerjano s prejšnjimi leti, občutno izboljšali.

J. Primc

Transporter nalaga premogov prah

že likvidiranega površinskega kopa, kjer je bil raziskovalni jašek.

Mnenje, da so uporabljali premog v steklarnah bratov Ranzinger, ki so stale tam, kjer so danes obrati elektrostrojne delavnice, je utemeljeno. Pred prvo svetovno vojno in tja do leta 1926 so kopali premog v obratih jame in površinskega kopa. Pred prvo svetovno vojno je bilo na rudniku zaposlenih od 30 do 400 moških, v prvih letih po vojni pa okoli 900 do 1000.

NAKOPALI NAD 7 MILIJONOV TON PREMOMA

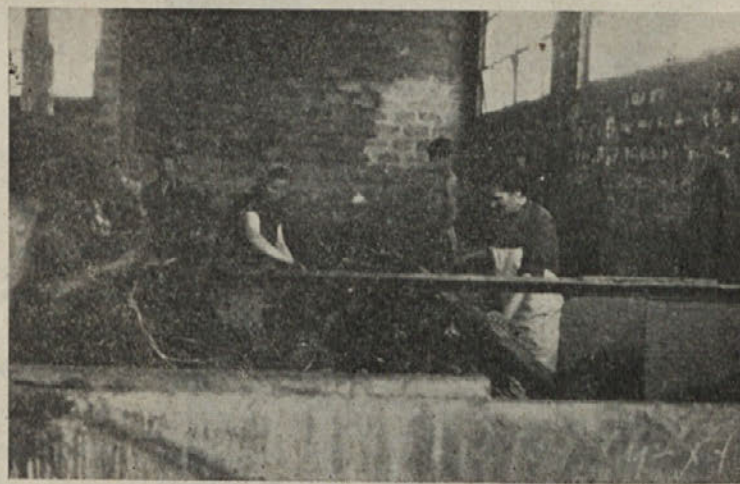
Po do sedaj znanih podatkih so nakopali v Kočevju od leta 1893 do lani že nad 7 milijonov ton premoga. Iz zgodovinskega arhiva rudnika pa lahko tudi razberemo, da je bil kočevski rudnik izrazito konjunkturalnega značaja. Največjo

trike, je jama in površinski kop zalila voda.

Med gospodarsko krizo preizkušeni in zavedni rudarji so se takoj po kapitulaciji stare Jugoslavije pridružili borcev proti okupatorju. Mnogi izmed njih so dali življenja za novo socialistično Jugoslavijo.

PO VOJNI OBNOVA

Po vojni je delovni kolektiv začel z veliko vnemo obnavljati rudnik. Proizvodnja je iz leta v leto naraščala, dokler ni v zadnjih letih presegla vse dosedanje rekorde rudnika. Zaradi izboljšanja pogojev dela in s tem vzporedno tudi zaradi višje proizvodnje ter zvišanja življenjske ravni rudarjev je sklenil delovni kolektiv rudnik temeljito rekonstruirati. Z lastnimi sredstvi in najetimi investicijskimi posojili je rudnik

V novi separaciji je delo lažje

proizvodnjo pred prvo svetovno vojno je dosegel leta 1913, med obema vojnoma pa leta 1920.

Svetovna gospodarska kriza, ki se je začela leta 1930, je rudnik močno prizadela in je potem životaril vse do leta 1940, ko je z obetajočim se izbruhom svetovne vojne spet nastopila kratka konjunktura. Med krizo, ko ni bilo mogoče prodati nakopani premog, je padlo število zaposlenih na 100. V jami so prenehali kopati, na površinskem kopu pa so prenehali odkrivati, čeprav so intenzivno odkrivali vse do leta 1923.

VOJNA IN RUDNIK

Med vojno je rudnik životaril. Leta 1943 pa je bila porušena ob napadu na Kočevje tudi rudniška termoelektrarna. Ker ni bilo elek-

nakupil nove stroje in izboljšal tehniko dela. Dogradili so normalnotirno industrijsko progo in novo sodobno separacijo z izvozno komunikacijo, po kateri izvažajo skopna naprava premog iz jame.

NAPREDEK V STEVILKAH

Rekonstrukcija je dala rudniku pogoje za večjo in kvalitetnejšo proizvodnjo in za večjo storilnost. Nekaj zanimivih podatkov:

● leta 1961 je bilo na rudniku zaposlenih 632 ljudi, v prvem tromesečju letos pa 465,

● produktivnost na zaposlenega je znašala leta 1961 le 266,9 ton, v prvem tromesečju letos pa povprečno 431,2 tone,

(Konec na 10. str.)

PRED VIII. LETNIMI ŠPORTNIMI IGRAMI »ELEKTRE«

Prebivalci Kočevja, pozdravite goste!

Ob 7. uri slavnostna povorka skozi Kočevje. — Vse pripravljeno za sprejem športnikov elektrogospodarstva. — Gostje tudi iz Avstrije in Vojvodine.

Kočevje, 28. jun. — Zadnje priprave za VIII. letne športne igre kolektivov elektrogospodarstva Slovenije so stekle in Kočevje je pripravljeno na sprejem športnikov. Ekipe se bodo začele zbirati v mestu že jutri popoldne in zvečer, da bodo tekmovalci spočiti in pripravljeni za svečano povorko, ki se bo pričela v nedeljo, 30. junija, že ob 7. uri zjutraj.

Filmi, ki jih bomo gledali

FRANCOZINJA IN LJUBEZEN

Duhovita francoska filmska komedija »Francozinja in ljubezen«, ki bo na sporedu v kinu Kočevje 3. in 4. julija, gledalca na zabaven in domiselni način seznanja s smešnimi in tragično-komičnimi pripetljaji in doživetji francoske ženske od najbolj zgodnje dobe, ko v starosti od petih do desetih let sprašuje starše o tem, odkod pridejo otroci na svet, pa do časa, ko se ženska poslanja od sveta in ljubezni in se začne zapirati vase, čeprav je želja po razumevanju in nežnosti v njej še vedno živa. V zaporedju se zvrstijo pred našimi očmi podobe iz življenja deklet in žena z vsemi njihovimi problemi, kar zadeva ljubezenske težave in radosti, vendar na tako prijeten način, da ustvarjalec posameznih zgodb ne moremo zameriti, če nas včasih precej ostro ošibajo.

Od bolj znanih oseb nastopajo v filmu: Martine Carol, Jean Paul Belmondo, Pierre Michele in Robert Lamoureu.

DRUŽINSKI DNEVNIK

Slovenski film »Družinski dnevnik« bo na sporedu v kinu Dobropolje 3. julija in v kinu Ponikve 4. julija.

Zgodba pripoveduje o očetu Smrekarju, ki z veliko podjestnostjo in precejšnjo mero dobrodušnosti opravlja kar trindvajset funkcij in zato seveda nima nikoli časa za svojo družino. Ob njem živi njegova žena, po poklicu učiteljica, ki zaradi svojih vzgojiteljskih dolžnosti ne utegne imeti dovolj vzgojiteljskega posluha za svoje tri otroke, ki so tako zaradi prezaposlenosti staršev prepuščeni sami sebi. Najstarejša, Ana, diplomira na univerzi, ne da bi starši pravzaprav vedeli, kako in kdaj, in se prav tako neopazno zaljubi in poroči s profesorjem klasične filozofije, ki poučuje telovadbo. Najmanjša, vahnava otroka, bistra in žitkot doma in le golo naključje opozori straha, da sta na najbolj opozorilo Smrekarja za hip strelzati, toda ko izve, da nameravajo se je toliko časa poteževal, zgrajati stolpnice, se znova počene v mi. Življenje Smrekarjeve družine brez globljih konfliktov, toda pristrano,

Na zadnjem sestanku, ki je bil v sredo v prostorih Elektro Kočevje, so še znova pretresli vse podrobnosti, da ne bi prišlo do spotikljajev in da bi letne igre »Elektre« v okviru proslav 20-letnice Zbora slovenskih odposlancev potekale čim bolj svečano in dostojno, v pravem tovariškem in res športnem vzdušju. Na tem sestanku so se tudi dogovorili, kateri vrhovni sodniki bodo vodili tekme v posameznih panogah in so določili za atletiko tov. Franca Jelenca, za odbojko tov. Saša Bižala, za namizni tenis ing. Dušana Oražma, za streljanje tov. Ivana Arka, za kegljanje tov. Jožeta Mavra in za šah tov. Hrena iz Ljubljane.

Razen njih bodo kot vodje tekmovalni skrbeli za tehnično plat tov. Saša Bižal pri atletiki, tov. Stane Salamon pri odbojki, Benjo Konte pri namiznem tenisu, tov. Tone Kozina pri kegljanju, tov. Vili Sajnič pri streljanju in tov. Franc Mestek pri šahu.

Organizatorji so nam sporočili, da bo program tekmovalnj razporejen tako, da bodo v nede-

ljo dopoldne samo tekme v atletiki, šahu in namiznem tenisu, odbojarske in druge tekme se bodo pa začele v popoldanskih urah.

Prav gotovo vas bo zanimalo, dragi bralci, kjer in kako bo potekala povorka. Začela se bo ob 7. uri pri upravi podjetja Elektro Kočevje in krenila po Cankarjevi cesti do Ljubljanske ceste, kjer bo šla od pošte čez most na Rinzi na Trg 3. oktobra do hotela Pugled, skozi park na stadion v Gaj.

Tam bo ob 8. uri svečana otvoritev iger, za tem pa se bo začelo tekmovalje v atletiki. Slovesno otvoritev bodo naznanile fanfare rudniške godbe na pihala, ki bo sodelovala tudi v povorki.

Organizatorji iger so izdali lično brošuro s programom iger, v njej pa je tudi podroben opis znamenitosti in zgodovine Kočevja in okolice. Tisk je opravila poleg tiskarne ELES tudi tiskarna »Kočevski tisk« in tako tudi doprinesla svoj delež k igram elek-

trogospodarskih kolektivov Slovenije.

Za letošnje VIII. letne športne igre »Elektre« je torej vse nared, udeleženci pa si želijo samo še lepega vremena, da bi preživeli dneve tekmovalnj v čim ugodnejšem okolju ter se nadejajo, da jih bodo domači prebivalci in ljubitelji športa, prišli bodrit in spodbujati ob njihovih nastopih.

Tone Bančič

KOČEVJE : ELAN (Novo mesto) 3:2 (0:0)

V I. kolu nogometnega tekmovanja za pokal Jugoslavije je imelo moštvo Kočevja za nasprotnika moštvo Elana iz Novega mesta. Tekma je bila 23. t. m. v Novem mestu, končala pa se je z rezultatom 3:2 (0:0) v korist Kočevja.

Z zmago nad Elanom si je Kočevje priborilo pravico do nadaljnega tekmovanja. V II. kolu je na sporedu tudi tekma Kočevje : Borac (Novo mesto), ki bo v nedeljo, 30. t. m. v Kočevju. Sodeč po rezultatih, ki jih je domače moštvo doseglo v zadnjem času, lahko tudi v tem srečanju pričakujemo uspeh domačega moštva, zato si ga oglejte.

A. N.

Integracija zdravstvene službe

(Nadalj. z 10. str.)

žurni službi itd. Ali je ta zdravnik še premalo zaposlen? Isti primer je pri vseh ostalih zdravnikih. Za ostali personal obratne ambulate Rudnik ni rečeno, da je brez dela, ko zdravnik konča ordinacijo. Zaradi hitrega tempa dela, ki se tu zdravniku hočeš nočeš vsiljuje, mora ostalo delo počakati in ga opravijo po zdravnikovi ordinaciji.

Zdravstveni delavci obratnih ambulant tudi nismo uslužbenci podjetij, ampak uslužbenci obratnih ambulant, ki so po Zakonu o obratnih ambulantah finančno samostojne ustanove.

Daleč od tega, da bi bili zdravstveni delavci obratnih ambulant proti združitvi zdravstvene službe, če bi to pomenilo njeno občutno izboljšanje. Smo in moramo biti za vsak napredek v tej smeri. Ne zdi pa se nam pravilno, da sveta obratnih ambulant, ki sta vendar od oblasti postavljena organa, nista bila do danes nikdar vprašana za mnenje, niti niso bili vprašani za mnenje zdravstveni delavci obeh ustanov. Smatramo, da bi bilo treba problem integracije vsestransko prediskutirati in da mnenje zdravstvenih delavcev ne bi bilo zadnje, kar bi bilo treba upoštevati in ne izvesti združitve, kot pravi Občan v letošnji 28. številki: »brez zadostnih ekonomskih in strokovnih analiz, marveč samo z gledišča, da jo je treba izvesti za vsako ceno.« In ravno tu imamo zdrav. delavci obrat. ambulant občutek, da se hoče izvesti ta združitev za vsako ceno. Smatramo, da bi bila takojšnja združitev preuranjena, aktualna pa bi postala z dograditvijo novega zdrav. doma. Iz vse te problematike torej vidimo, da je v zdravstvu kaj potrebno? Potreben je nov zdravstveni dom. Sele potem bi tako imenovana integracija zdravstvene službe rodila zaželen uspeh. Zato kot pravi Občan v citirani številki: »Preden se odločimo za integracijo dolo-

čenih zdravstvenih zavodov, je treba premisliti in proučiti vse pozitivne in negativne pojave v njenem procesu. Pri tem morajo zdrav. delavci najtesneje sodelovati in tudi sodelovati.«

Dr. Vizjak Marko

PRIPIS UREDNIŠTVA: Gornji članek objavljamo na posebno željo pisca. Dobro vemo, da je

združitve zdravstvene službe nujna. O tem so že veliko razpravljali različni občinski forumi in zavzeli odločno stališče, da se vse zdravstvene ustanove v mestu združijo v eno organizacijsko enoto, kar bo vsekakor močno prispevalo k pocenitvi uslug. Pri tem pa ne smemo čakati na dograditev novega zdravstvenega doma, kakor pravi pisec članka.

Z Gallusom proti Kostanjevici

(Nadalj. s 3. str.)

obisk in med drugim dejal tudi, naj bi ta prvi obisk in kulturni stik Kočevja ter Kostanjevice ne bil tudi poslednji. Zboru je podaril tudi sliko Vladimirja Lamuta »Kostanjevica«.

o o o

Okoli polnoči smo se poslovili od Kostanjevice. Za pevci je bil naporen dan, naslednje jutro pa jih je večino čakala služba. Samo ta dan, če ne upoštevamo nesteto vaj, ki so bile potrebne za

koncert, je zahteval veliko dela in napora. Vse napore pa je odtehtal njihov uspeh in lepa doživetja tega dne. Videli so nekaj novega, lepega in se spoznali s prijaznimi ljudmi tega dela Dolenjske, kar jim bo ostalo vedno v spominu. Pevci so zelo uspešno izpolnili svoje kulturno poslanstvo, posebno pa še akademski kipar Stane Jarm, ki je tudi član zbora in že trije njegovi kipi oziroma kompozicije stoje v tem delu Dolenjske.

Jože Primc

Akademski kipar Stane Jarm fotografira svojo kompozicijo »Matere«, ki jo je ustvaril na lanskem simpoziju v Kostanjevici

Smer	6830	6822	6820	6824	6876	6826	6828
			O D H O D				
3.04	4.20	6.51	10.20	13.24	15.19	20.32	
	4.27	6.56	10.27	13.33	15.26	20.38	
	4.24	7.06	10.42	13.49	15.40	20.56	
3.35	4.54	7.21	10.54	14.06	15.52	21.14	
3.42	5.03	7.26	11.04	14.19	16.01	21.23	
3.57	5.14	7.32	11.15	14.39	16.15	21.34	
4.06	5.23	7.38	11.25	14.55	16.25	21.43	
4.12	5.29	7.44	11.31	15.20	16.31	21.49	
4.20	5.37	7.51	11.39	15.44	16.38	21.57	
4.30	5.47	8.09	11.48		16.48	22.07	
4.34	5.51		11.53		16.48	22.11	
4.41	5.57		12.00		16.52	22.17	
4.50	6.14	8.20	12.12	16.10	16.58	22.17	
5.03	6.20		12.18		17.07	22.25	
5.13	6.28		12.26			22.35	
5.17	6.33		12.31			22.39	
5.30	6.41	8.41	12.41			22.43	
5.37	6.48	8.47	12.48			22.51	
					17.33	22.58	
					17.40		